

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft 50 kr

Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Észiratok nem adtnak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A szilárdított minden garmond sor díja 20 kr.

HÍRDETÉS DÍJA

Hivatalos hirdetéseknek.
Minden sor után 1 kr.
Azonfelül bűnyeg 30 kr.

Kiemelt díszetűk a körzettel ellátott hirdetésekért térmérték szerint minden négyzet centim. után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

A népnevelés-ügy fejlesztése.

— Két cikkely. —

A *Zemplén* f. évi 15. számában „A nemzeti műveltség diadalra törekvése” c. cikkelyemben üdvözöltem azt a mozgalmat, mely a nevelés-oktatásügy előmozdításán fáradozik vármegyénk fővárosában, célul tűzvéni ki az elemi iskolák államosítását. Ugyanabban a cikkelyben én is kifejeztem adtam azon nézetemnek, mit a *Zemplén* már előbb hangoztatott, hogy t. i. itt, az elemi iskolák rendezésénél, meg nem állapodhatik S.-A.-Ujhely: hanem ebben az irányban még több kötelezettség teljesítése is vár reá. Akkor jeleztem még azt is, hogy e tárgyban szándékozom alkalom adtán nézeteimet elmondani.

A jó alkalom, az ügy új stádiumba jutása, még ugyan nem érkezett el; de azért, most, midőn egy új iskolai évet kezdünk, sem lesz célját tévesztett és időszertelen ígéreteket beváltani, annak dacára is, hogy a megkezdett ügy, úgy látszik, valahol elalult, amennyiben a népnevelés-ügy fejlesztendő még abban az esetben is, ha az elemi iskola-ügy nem is nyer megoldást a közel jövőben — abban a kívánt alakban, mint tervezve volt s talán van is.

Az tehát igaz s társadalmi és állami életünk fejlődése erősen sürgeti, hogy a népnevelés-ügy fejlesztendő. Csak az a kérdés: *hogyan?*

Sokan a polgári iskola felállításával óhajtanak elérni. En már idézett cikkelyemben is másként gondoltam ezt elérni, aminek a *hogyan* kérdés felvetése által adtam kifejezést. Most, jelen cikkelyemben, ezt határozottan szándékozom formulálni.

A kor gőzerővel halad. Nem vádolhatunk ugyan senkit azzal, hogy talán nem törődik a kor kívánalmaival. De azért mégis nagyon sok van, mi kívánivalót hagy maga után. A társadalom e mellett folyton forrong. Itt a nemzetiség fészkelődik, (úgy

tetszik nekem, mintha utolsót vonaglaná;) amott a felekezetek szálltak sikra; itt a paizsos férfiú, a szegénység, kiált torka szakadtából; amott a gazdagság nem leli helyét. S hogy a forrongás mivé fejlődik, azt megmondani még ma nem lehet.

És e forrongást érzi, tudja, látja a társadalom, egyház és az állam. S mindenik igyekszik a maga körében a felízgatott kedélyeket lecsillapítani. Az állam a nemzeti ségek mozgólódását a kisdedovás módjával törekszik megszüntetni. A társadalom a különféle kulturális és jótékony intézmények és intézkedések segítségével a szegénység és gazdagság, a nehéz munka és a semmittevétség menő édes kényelem közt mutatkozó differenciát kiegyenlítésén fáradozik. Az egyházak, illetve felekezetek áldozatokat hoznak, csak a nélkülözött béke álljon helyre, csak a keresztyén tettetés nélkül való szeretet üssön már végre tanyát.

Minden, mindenki igyekszik kötelességét teljesíteni; hogy azonban milyen lesz az eredmény, tudni nem, csak sejteni lehet. S e sejtelem nem kecsgetető. A helyzet így, a mostani állapotban, javulni nem fog, mert nincs összhang a különféle intézkedések között; nincs oly összekötő intézmény, mely a hézagot betökené.

Annak ugyanis, hogy oly ziláltak a társadalmi viszonyok, annyi a kétes egzisztencia, oly nagy az elégedetlenség és elkeseredés, én abban a roppant különbségben találok okát, amely tényleg létezik a különböző társadalmi osztályok között. Nálunk, a mai társadalmi viszonyok között, vannak ész-arisztokraták, pénz-arisztokraták és született arisztokraták. E három csoport között is áthidalhatatlan a különbség a lelki műveltségre és az iskolázott értelemre nézve. És ezekkel szemben van egy nagy csoport, mely igazán szellemi és lelki rabszolgának nevezhető.

És éppen az a roppant különbség, mely az előbbi három csoport és ez utóbbi

egy csoport közt van, oka a nagy kaosz-nak. Ezt a különbséget kell eloszlatni.

A társadalom, a hivatalos körök mindent elkövetnek, hogy az előbbi három csoport közt lévő differenciát kiegyenlítsék, állítván fel különböző intézményeket. Törekednie kell azonban arra is, hogy ez utóbbi csoport is emelkedjék. Mentől közelebb jut amazokhoz, annál békésebb lesz a viszony, annál biztosabb lesz a célhozjutás.

Ezt pedig nem lehet másként elérni, mint úgy, hogy értelmüket fejlesszük. Fejlesszük pedig úgy, hogy az értelmes fejlődés legyen, ne pedig csak afféle tudakosság, mint aminő az ma; továbbá úgy, hogy ne legyen teletömve feje azokkal az ismeretekkel, melyekre szüksége nincs, hanem csak azokat sajátíttassuk el vele (és ezeket elsajátíttassuk) melyet nem nélkülözhet. Így segíteni fog tudni magán, nem fog békételenkedni, elégedetlenkedni. Csak az békételenkedik, ki tehetetlen. A hatalmas cselekszik, s ha értelme van, okosan cselekszik.

Ha elgondolkozunk e szomorú állapotok felett s azt a kérdést vetjük fel, hogy hát annyira elfogult ez a mai társadalom, hogy csak az egyik részre kedvez, a másiról pedig még csak tudomást sem veszen: feleletünk nem lehet ugyan — igen, de bizony a *nem*-et is csak úgy félve merjük kiejteni.

Igen, mert ma nem radikális kúrát alkalmazunk, hanem mindent csak divatos szellemben cselekszünk. Ami nem tetszetős, azt mellőzzük.

A gimnázium pl. nem jó már némelelyeknek, mert ez régi s ráfogjuk, hogy nem nevel az életnek. Ne is neveljen az iskola a mai életnek! Inkább hagyják meg a régit, amikor ideális szellemben neveltek! Elég reális a mai élet maga. Tele van szociális eszmékkel hazánk is. Ezt nem öli meg más, csak az idealizmus.

Igy, az alsóbb osztályok értelmi fej-

TÁRCA.

Nirvána.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

Almatlan, kínos éjjeleken órák hosszáig elnézem az éjjeli szekrényemen sáppadt fénynyel világitó gyertyalángot, a megsemmisülés öröktől fogva mindörökké való processzusának ezt a legtokéletesebb hasonmását. . . .

A szomorú egyedültségnek kísértő árnyai feljelárnak hozzám a hosszú éjszakák félelmes csöndjében és olykor elhózzák magukkal a halálnak képét. Annak a halálnak a képét, amely az első ember rabulejtésével magává tett mindannyiunkat, s amely elkerülhetetlenül bizonyos halálnak az élet előkészítő iskolája.

Halál! . . . Meg-megakad tollam a papíron, mig ezt az öt betűt egymás mellé rakom. Valami hideg, fagyasztó borzongás futja a testemet végig; s nem tehetek róla, a szemeimet elfutó konyalkotta varázstűkrön át mintha megtestesülve látnám a halál fogalmát. . . .

De milyen is? Nem mindig egyforma! . . . Néha, nagyrítván, ha jó napjaim vannak, a halálra gondolva csakugyan azt a zörgőtestű, kaszás vázat látom magam előtt, aki csontarcával reámerredve mondja: *elég!* Ilyenkor félem a halált.

Máskor pedig, és ilyen alkalmaim vannak nagyobb számban, egy bájos, fiatal nőt látok, habfehér kezében fekete kendővel. Hamvasszőke haja végigömlik szép fehér ruháján; s nyitott, piros szája körül valami csalogató-hívogató mosolygál szaladgál. Ha kérdelem a nevét, halkán susogja: *Nirvána!* Ugy szeretnék ilyenkor meghalni! . . .

Ugy szeretném ilyenkor, ha ez a bájos fantom átfogna gömbölyű karjával, s annak finom, bársonyos ereje ragadna messze-messze, keresztül a nagy mindenségben — a megsemmisülésbe.

Mert az életnek vége nem a halál, de a — megsemmisülés. A halál csak neve, a halál csak téves fogalma annak a boldogító, édes semmivé válásnak, amely befejezi ezt az örömtelen, sívár életet, hogy megkezdje: a semmit. . . . Mert szép, poetikusan szép a feltámadás hite; de ennek a mi század-végi, excentricitásokra hajló idegrendszereinknek, ennek a mi Tudás útvesztőjében botorkáló, mindig új és új anyag után kutató agyunknak semmiesetre sem kielégítő!

A feltámadás csak az örökszép vallások mithikus, boldogító ígérete; amely az élet keresztje alatt roskadó összemberiségnek kárpótlást ígér a szenvedésekért, s amely ígéretben való reményt táplálja az emberiségnek évezredekken keresztül megritkult vérében kipusztíthatatlanul keringő optimizmus. A feltámadás csak a vallások tagadhatatlanul hatalmas erején felnövekedett jóleső hit, amely hit magában hordja az életért való kárpótlás izgató reményét, megfeledkezve arról, hogy az

életnek és szenvedéseinek csak egy igazi kárpótlása lehet: a szó legteljesebb értelmében vett semmivéülés! . . .

Nirvána! Ezzel a sajátszerű, bizarr szóval kifejezett fogalom lehet csak az életért nekünk adott, s még így is felette csekély kárpótlás! Csak ez a bizarr szóval kifejezett fogalom nyújthat nekünk boldogító reményt akkor, ha elgondoljuk, hogy ennek az „élet”-nek csúfolt lázas, idegbomlasztó hajszának vége az Idő végtelenségében elenyésző megsemmisülés! . . .

Vajjon lehet-e, vajjon van-e boldogságot adóbb hit annál, hogy elenyészünk a semmiségben a feltámadhatás veszedelme nélkül! Óh nincs!

Ha látjuk a sáppadt, beteges fényt vető gyertyalángot, amelynek egy rövidke pillanatra sem szünetelő izgatott lobogása oly megdöbbentően hűsége képe annak a percről-percre rövidülő ideges állapotnak, melyet a naivabb emberek nem áttalának „élet”-nek nevezni: akkor nem zárkozhatsz el az elől a gondolat elől, hogy amint a gyertya megszabadult lángbavesző megsemmisülésével a robotolástól: éppúgy az életnek sem lehet igazibb, megnyugtatóbb és kártalanítóbb befejezése a Nirvánánál.

Ha van magasztos, ha van nemes valami az életben, úgy énnekem az élet vége, a megsemmisülés az! Olyan szédítően fenséges gondolat: az akaratlanul nyert, s a lelki bátorság árán átszenvedett élet után elmúlni, eloszolni a semmiben! . . . Amily undorító a sír méhében porladó test vég-

lesztése e céljából is állítanak fel iskolákat, nem lehet eltagadni, az u. n. polgári iskolákat, amelyekből értelmes polgárokat vélnek kikérülni.

Ezt sürgeti a „Zemplén” is.

Az argumentumok alapját szintén a gyakorlati élet képezi. Oh az a gyakorlati élet! Milyen hangzatos kifejezése ez egy üres fantómnak. Mintha bizony léteznék elméleti élet is! Vagy e szó: *gyakorlati*, csak a foglalkozásokra vonatkozik? Akkor sem állhat meg a polgári iskolára ráhalmozott argumentumok közül egy sem, mert hiszen ebben az esetben polgári iskolai képzettség nélkül alig lehetne pályára lépni, amennyiben a legtöbb a gyakorlattal szoros összefüggésben áll.

Avagy a polgári iskolát alsóbb fokú iskolának deklarálván, azt vélik ennek védői, hogy ide csak azok mennek el, kik polgári, u. n. gyakorlati foglalkozásu pályára lépnek? Oh csalódnak! Ez intézmény, b r alsóbb fokú, mint a gimnázium, de sok kiváltsággal lévén felruházva, csak úgy ontja azoknak számát, kikből a társadalom proletárjai válnak. Erős e kifejezés, de tényleg így van.

Hányan vannak ugyanis, kik elvégezték a polgári iskola osztályait (ezt elvégezni könnyebb, mint a gimnáziumét,) a helyett, hogy vésűt, kalapácsot, fűrészt, vagy a kereskedelem eszközeit vennék kezükbe, a pennához nyulnak, bármily gyengén fizessen is nekük az. Iparosnak, kereskedőnek pedig, még ma is, mennek azok, kik az értelemnek, a pallérozott értelemnek, még csak alapjával sem bírnak. És ez képezi ma a polgári osztály zömét.

Tehát kérdem: lendít-e valamit a polgári iskola a kivánt értelmiség előmozdításán? Én nem látom. Idegen talajból átültetett növény az, amelynek a mi hazánk talaja nem felel meg. De hiszen ez természetes is. *Rousseau* azt mondja: „A nevelésnek valamely módja gyakorlati lehet Svájcban és hasznavehetetlen Franciaországban; egy másik kizárólag a polgárságnál, egy harmadik viszont csak a magas ranguaknál alkalmazható.”

Nekünk tehát a nevelésnek oly módjára, vagy mondjuk iskolára van szükségünk, mely a fentebb nagy vonásokban rajzolt állapotokat megszüntesse, mely kizárólagosan a polgárság értelmiségének, tehát érdekeinek előmozdítására legyen alkalmas.

Helyzeténél fogva különösen szüksége van erre S.-A.-Ujhelynek. **Cuprum.**

felozására gondolni, époly gyönyörű a tudat, hogy anyagiságunknak ez utalatos és utolsó produktivitása után megkezdettük az örök Nirvánát, megkezdettük a semmivéevést.

Valami kéjes zibbadság lepi el az idegeimet arra a hatalmas dologra gondolva, hogy lerázva magunkról anyagiságunknak utolsó porszemét, át leszünk adva a semminek — semmivé!... A kiengesztelődésnek és megbocsátani tudásnak olyan csodálatosan jóleső, meleg érzése járja át bensőmet arra a gondolatra, hogy organizmusunknak efemer működése után az örökkévalóság megszakítatlan idejéig leszünk a »Megsemmisülés«-nek óriás birodalmában; ahol egyetlenegy »valami« van: a — »semmi« az örökkévaló — Nirvána!

És ennek a megnyugovástadó boldogságnak csak egy árnyoldala van, hogy semmivélevésünk csak reánk nézve teljes; mert a minket követő s hozzánk mindenben hasonló emberek számára megmarad a reánk való emlékezés. — És a boldogságnak ebbe a bájos harmonijába csak egy diszsonancia vegyül: az a tudat, hogy a hátramaradtak hallottak napján kivonulnak ahhoz a földhányáshoz, amely alatt feküdni hisznek bennünket, és fájó, résztvevő kegyelettel emlékeznek reánk. Nekünk, a semmiségben semmivéletteknek erről már tudomásunk nincsen, s így közönyös; nekik pedig, akik áldoznak a kegyelettel, fájó érzést okoz és keservesebbé teszi számukra az amúgy is örömtelen életet. . . . Miért is nem lehet az emlékezés is azonnal semmivé? Mert később ugyis azzá válik! A szülék iránt való kegyelet csak egy nemzedékig tart, s azután az utódok kegyeletébe az imént még a kegyelettel áldozó lép, aki akkora már beköltözött a Nirvána békés országába! . . .

Az emlékezés múltjának leghűbb képe maga a halottak estéje. A sírhantokon lángkeltett mécs-

Vármegyei ügyek.

Hivatalok vizsgálata. Főispánunk öméltsósága e héten folytatta és be is fejezte a vármegyei középponti hivatalok működésének ellenőrző vizsgálatát. Öméltsósága hosszabban foglalkozott a vármegyei számvevőség és a pénztár megvizsgálásával. Amott a főszámvevőnek, emitt a főpénztárnosnak teljes megelégedését nyilvánította a hivatalaikban, minden irányban tapasztalt rendszeret és pontosságért.

A kolera ez időszert vármegyénk területén négy községben, és pedig N.-Mihály, B. Szerdahely Tokaj és K.-Helmeczközségekben rémiti a lakosságot. Kivált pedig N.-Mihályban lépett föl a járvány hevesebb erővel, de remélhető, hogy most, midőn már az időjárás sem kedvez elhatalmasodásának, sikerülni fog tovább terjedését megakadályozni.

Regálékötvények a községek vagyonában. A belügyminister a pénzügyministerrel egyetértve körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, mint a községi vagyonok ellenőrzőjéhez, a melyben meghagyja, hogy a községek és rendezett tanácsú városok tulajdonát képező kötményezett regálékötvényeket vétsék fel a községek vagyonleltáraiba, azok kamatjövendelmét pedig irányozzák elő az évi költségvetésbe. Együttal pedig meghagyja a törvényhatóságoknak, hogy amennyiben a községek a birtokukban lévő kötvényeket a közforgalomban lévő más értékpapírokra szándékoznak kicserélni, az ilyen irányú határozatokat csak a legkritikább esetekben engedélyezzék.

Az 1890. évi, aug. 15-én porrá égett Tokaj fölségítésére alakult helyi bizottság elnöke, *Diene*s Barna és pénztárosa *Káposztás* János számadásait a t. vármegye közönségéhez benyújtván, az itten már felülvizsgált és helyesnek talált számadás szerint volt a bizottság bevétele: 115.207 ft 17 kr. kiadása: 114.942 ft 84 kr. és így a könyörület adományokból felhasználatlanul maradt: 264 ft 33 kr.

Zemplén-vármegye közúthálózata. Többiben s több oldalról nyilvánítván t. olvasóink abbeli óhaját, hogy a t. vármegye területét beágazó közutak hiteles jegyzékét, a legújabb adatokkal kiegészítve tegyük közzé, óhajátuknak megfelelően a következőkben. *Közütnök*: 1. Bodrogkeresztúr-tokaji, — 2. Tokaj-tarcal-mád-zombori, — 3. Mád-szántói; — 4. S.-A.-Ujhely-kassai, 5. S.-A.-Ujhely-kir.-helmeczközségi, — 6. Gerendasztrópkó-szvidniki, — 7. N.-Mihály-homonna.-m.-laborcz-liszakai, — 8. Varannó-hanusfalva-eperjesi, — 9. Sáros-patak vencesellői, — 10. Varannó-homonnai, — 11. Varannó-örmezei, — 12. Homonna-zinna baligródi, 13. M.-Laborcz-csertész-határszéli, — 14. Borsí-czeke-abarai, — 15. Abaráska-butkai, — 16. Butka deregnyői, — 17. Bekecs-t.-lucz-körömi, — 18. Gesztely-h.-németi, — 19. Vásárhely-abarai, — 20. Vásárhely-a.-hrabóczi, — 21. Bánócz-dubrókai, — 22. K. Helmeczközségi, — 23. K.-Helmeczközségi-leányvári, — 24. Legenye-m.-izségi-gálszécsi, — 25. Szomotor-pácinczigándi, — 26. Mihályi-kázmér-szilvásujfalusi, — 27. Sztrópkó-havaj-olykai, — 28. Udva-papina-

világok nehéz, barna füstje megfekszik a temető fölött, s amíg tart a mécs pislogó világa, addig a füstfelleg ott reng a levegő méhében, mint egy komor, nagy barna takaró. Mikor pedig kialudtak a kegyelet kezével gyújtott lángok, mikor elpusztult előle a tápláló anyag, lassan-lassan oszlik a levegőnek könnyű szárnyain semmivé. . . . A Nirvána képe ez! . . .

Oh szép, magasztosan szép vagy Nirvána, te egyetlen poézis az életnek! . . . Szép vagy, sokkalta szebb, mint a feltámadás hite, amelyre, elősmerem, szükség van a moralitás szempontjából, hogy fejünk felett lebegjen Damokles-kardjaként, csak annak ígérve boldogságot a feltámadásban, ki az életben ember voltát megtagadva élt; (mert hiszen rossz az ember »a nato!«) s büntetni ígéri az embert, aki megmaradt a keletkezés salakjában s természetes volt, mint a termésköben fejtett ércdarab. . . .

Nem tagadom: szép, kegyeletes ünnep a halottak estéje, mert emberileg véve nemes érzés-sugalta ünnep ez, és mint ilyen, talán az egyetlen emberi érzés, amely tiszta a bűnöknek salakjától; de épen ez, hogy egyetlenegy érzés, amelyben az emberiség milliói mindannyian felolvadunk, — épen ez teszi előttem szentté, magasztossá a Nirvánát, amelybe mindörökké beleveszve nem kell látnunk azt, hogy a millió és millió ember különféle kedélyvilágában a sok között csak egyetlenegy érzés van szent és nemes: a szeretet; s hogy ez az egy érsés sem nyilvánul csak — egy napon. Jutalom a halál, a megsemmisülés az élet kinszenvedéseért; és ennek a fenséges jutalomnak jölelkű nemtője: *Nirvána*, habféhér kezében fekete kendővel. . . .

Az a fekete kendő a feledésnek fátyla! . . .

Metzner Antal.

jablonkai, — 29. Sztakcsin-ublya-bereznai, — 30. Mocsár-butkai, — 31. H.-Németi-bócsi, — 32. Bócs-berzék-kesznyéti, — 33. Gesztely-kisdobszamegyasszó-vizsolyi, — 34. Bekecs-megyasszó, — 35. Szerencs-tályai, — 36. E.-bénye-aranyossi, — 37. Vámosujfalu-tolcsva-erdőhorvát, — 38. Varannó-bánszka-ránki, — 39. Széphalom-regmecz-mihályi, — 40. M.-Izsép-kelecseny-m.-jesztrebi, — 41. K.-Helmeczközségi-lelesz-kaposi, — 42. Velejtemihályi, — 43. Bacska-bély-tárkányi, — 44. B.-Szerdahely-lukai, — 45. Tavarna-zsalobinai, — 46. Szécskeresztúr-azar-gálszécsi, — 47. Homonna-göröginyei, — 48. Jablonya-rokító-iravai, — 49. Ublya-oroshrabóc-váraljai, 50. Szinna-pecsolinai-hosztoviczai, — 51. Zboj-ulics-bereznai, — 52. Cselej-kozmai, — 53. Szöllöske-ladmóc-zempléni, — 54. Vécse-hoóri, — és 55. S.-A.-Ujhely-bereczkii közut. E közutak hosszúsága összesen: 971.364 km. ebből ki van építve 806.495 km. kiépítésre vár 164.869 km.

Hírek a nagyvilágból.

Mac-Mahon, francia tábornagy, koporsójára *Vilmos* császár és *Umberto* olaszkirály koszorukat küldötték. *Albrecht* főherceg részvét táviratot intézett a tábornagy özvegyéhez.

Albert, szász király, e napokban ünnepelte katonai szolgálatba lépésének ötvenedik évfordulóját. *Vilmos* német császár személyesen vett részt a jubiláris ünnepen és átnyújtotta a szász királynak a tábornagy botot. Királyunkat *Albrecht* főherceg, a borostyános hadvezér képviselte.

Szerbia magaviselete monarkiókkal szemben gyanusnak tűnik fel. Az idén ugyanis Boszniában egy banda vonta magára a figyelmet, mely tulajdonképpen nem volt rablóbanda, hanem azt hirdette, hogy előcsapata egy 10,000 főnyi hadseregnek, mely Bosznia felszabadítására fog bevonulni és amelyet egy orosz hadsereg fog követni. — Most jut köztudomásra, hogy *Sándor* szerb király, midőn országát beutazta, egy községben olyan diadakapu alatt vonult át, melyre ez volt írva: »Ut Bosznia felszabadítására«.

Hírek az országból.

Ófelségeik, a király és királyné, Godöllőről Buda vári palotájukba érkeztek. Ófelségeinek két hétre terjedő budapesti tartózkodása alatt több udvari ebéd is lesz.

A budai honvédszoborra november hó 2-án helyezik a magyar honleányok óriási érckoszoruját ünnepiesen.

A Jókai-irodalmi ünnep rendezésére megalakult nagybizottság élén, az ország legnépesebb főhercege, *József* főherceg fog állani. A főherceg már értesítette is a nagybizottságot, hogy a *Jókai* jubileum pártfogását örömmel vállalja magára és fogja teljesíteni.

Kettős jubileum. Ismét nemzeti ünnep van készülöben, mely, mint tavaly a koronázás 25 éves örömepe, szintén alkalmas lesz arra, hogy a nemzet nagyját és apraját közös lelkesedésre ragadja: tudniillik a magyar honvédség intézményének negyedszázados jubileuma. Evvel kapcsolatban fog történni *József* főhercegnek, mint a magyar királyi honvédség első főparancsnokának jubiláris ünnepeltetése. A nemzet bálványát, *József* főherceget, ebből az alkalmából, már is nem egy vármegyei törvényhatóság felirattal üdvözölte és több városi törvényhatóság diszpolgárul választotta.

Argenti Döme †. a homeopátikus gyógyító mód meghonosítója Magyarországon, mint teljes részvétellel értesülünk, Vácon, f. hó 27-én 84 éves korában meghalt. Az emléke iránt hálás emberiség áldást kér nevére.

Színház.

Rövid, pár napos, időre megnyitják újra színházunk kapui, hogy bevonuljanak Thália papnői és papjai a szentélybe, mit számukra a város épített. A csendet, a mely némán ülte annak minden zugát már hosszabb idő óta, a szerdán este felhangzó és meg-megújuló taps megszakitotta ideig-óráig.

Mert *Simándy*, aki társulatával rövidre szabta köztünk időzését, szerdán, október hó 25-én, tartotta a megnyitó előadást, s alig szándékozik 8-10 előadásnál többet lejátszani. Ugy vélem, nem azért, mintha ő nem akarna többet; de azért mert a közönség úgy látja jónak.

Onnan gondoljuk ezt, mert a megnyitó előadásán csak egy kongott a színház az ürességtől; a szó teljes értelmében üres volt a ház.

Ezer és egy oka van ennek: így mondják; én azt tartom: csak egy oka van s ez nem más, mint a — közöny.

Folytatás a mellékleten.

Közöny a megölője mindennek: a szépnek, jónak és nemesnek! Ezt kiítani az emberek szívéből: egy a — lehetetlennel.

Mindenki tudja, mindenki érzi: minnek hát bolygatni tovább.

Nem is bántjuk. Borsót a falra hányni: erre nem vállalkozunk; inkább hí képét adjuk az eddig lefolyt eseményeknek.

Még talán egy, az előítélet, mondjuk balvélemény, menthetné e közönyt. Tessék előbb meggyőződni s csak azután balvéleményeskedni. Ez esetben nem lesz előítélet. Természetes, hogy sokan ezt akarják elkerülni. Az ő lelkük rajta!

Mi ide iktatjuk rövid tudósításunkat:

Szerdán, okt. 25-én megnyitó előadásul: *Mongodin ur felesége* című francia 3 felvonásos bohózat ment. Az itt-ott előforduló pikantiát leszámítva: az ötletekben elég gazdag, gyors és élénk cselekvényű s csattanós végű kis bohózat jól mulattunk. Hogy is ne! Hiszen alakjai olyan ismerősök nekünk. A jó *Mongodin*, ez a szerencsétlen férj, aki husz hosszú esztendőn át rabszolgája, mindenese, mint ő maga mondja: *«visszhangja»* a feleségének: mindennapi életünk papucshőse — megtestesülve. Az erkölcsöst fenhéjazón játszó asszony; az orfeumi énekesnő, ki boszút állani mindenha kész; igaz szerelmet szomjazó és a legény-életet megunt festő: mind-mind ismerősünk. Természetes, hogy még jobban kiélesedtek volna e jellemvonások sokak szeme előtt, ha a megjtszás is természeti, igaz és hí lett volna. Azonban ne legyünk szigorúak irántuk. A *saját mértékükkel mérjük, de — igazságosan*. S ha így járunk el: azt tapasztaljuk, hogy nem is olyan nagyon rossz volt az alakítás. Kettőn ügyeskedtek s tüntek ki (no természetesen a többi szereplők közül): *Kovács L.* (*Mongodin*) és *Szirmay Jozefin* (*Clorinda*). Amaz különösen *A két történet*-t adta jól, ugyanígy, hogy nyílt jelenésben is megtapsolta érte az a nagyon kis szánu közönség. Alakítása, egy-két tulzást, egyformán ismétlődő arc-mimust leszámítva, élvezhető volt. *Szirmay* ügyesen mozog a színpadon, *Természetes G.* (*Rozália*) erélytelen asszony volt! A *Mongodin* ur (no meg általa mi is) nem ilyennek képzeljük a *két történetnek hősnőjét*. Több erélyt, asszonyom, és több elevenséget! *Koháry M.* (*Lucianne*) náivának gyöngye; minnek fog bevalni: majd elválk. *Jámbory* (*Róbert*, a festő) elfelejtette a szerepét megtanulni. Üres ház.

Csütörtökön, okt. 26-án, a Pusztay Béla bohózata, a *Kis baba* ment. Még üresebb ház. Pedig, mint mondani szokták, csinos bolondság e darab. Meseszövése furfangos, megkapó momentumokban bővelkedő; szóval olyan kis bohózat, melyet érdemes megnézni — egyszer. Az előadás lefolyásáról annyit mondhatunk, hogy minden játszón meglátszott az igyekezet. Az összhangzó játékot zavarta egy szereplő (ma még a nevét nem említjük), aki végtelen kiabálásával annak a csekélyke kis hallgatóságnak, mely jelen volt, ugyan próbálta tette a fülhártyáját. Talán némelyik színpadon imponál a hang; nálunk nem. De szó ide, szó oda: *Kovács* (*Rettenetes Árpád*) ma ismét kitétt magáért. Modorosságát eltekintve: igen jó alakítást nyújtott. *Zoltán* Olga (*Borcsa*) méltó párja volt *Kovács*nak az alakításban. Otthonosan mozog a színpadon, megjelenése csinos, játéka ügyes. *Természetes G.* (*özv. Bruknerné*) jobb komikának mutatta be magát, mint a mult alkalommal a drámai szerepben. *Jámbory* (*Patrontás Muki*) megint a *patrontás* ban hagyta a szerep-tudását. No, de azért elég ügyesen — mozog. *Koháry M.* (*Berta*) megint nem nagyon ügyeskedett.

Pénteken nem tartottak előadást.

Szombaton, tegnap, *A betyár kendője* került színre, népelőadásul, felére leszállított helyárrakkal. Ma, vasárnap, két előadás lesz. Délután egy, népelőadásul és este egy, rendes helyárrakkal. Mind a két darab nálunk újdonság. A városligeti színházban többször egymás után adták. Jó ízű bohózat.

Erről lapunk jövő számában.

K-s.

Különfélék.

(Személyi hir.) Vaisz Béla, honvéd őrnagy, az Ujhely-n állomásozó zászlóalj parancsnoka, hosszabb szabadságáról haza érkezett s a parancsnokságot átvette.

(Kinevezés.) *Atányi József dr.*, gálszécsi aljárásbíró, tisztelt barátunk és munkatársunk, Szabadkára a törvénytudásához alügyészé neveztetett ki. — Gratulálunk!

(Városi ügyek.) Ujhely város képviselő-testületének f. hó 21-én tartott közgyűlésén *Szekely Elek* képviselő-testületi tag interpellálta a város főbíráját, vajjon az ujhelyi rk. újonnan épült főgimnáziumi épületnek f. hó elsején történt ünnepes fölavatására és megnyitására a város képviselő-testülete kapott-e meghívást? A főbíró oly értelmű válasza után, hogy az intézet felavatásának

ünnepességére a képviselőtestület meghívást nem kapott, a következő határozatot hozták: a város képviselő-testülete az ezen kulturális intézet megteremtése, illetve tovább fejlesztése körül szellemi és anyagi támogatást nem kimélő testületet ért mel löztetés fölött megütkezésének ad kifejezést.* — *Hornyay Béla dr.* is interpellált a főgimnáziumi dolgában és pedig abból folyólag, hogy a főgimnáziumi igazgatóság a folyó tanévi beiratások alkalmával, az ujhelyiek előnyére való tekintet nélkül, a jelentkezők róm. kat., protestáns, illetve izraelita vallásának figyelembevételével, ezen sorrendben vette föl a növendékeket. A képviselő-testület elhatározta, hogy tekintettel arra, hogy a főgimnázium létesítésénél Ujhely város közönsége tehetőségét majdnem felülmúló áldozatokkal működött közre, a helybeli tanulók és szülők érdekeinek vallaskülömbőség nélkül leendő megóvása végett feliratot intéz a közoktatásügyi miniszterhez, hogy a főgimnázium igazgatóságát a helybeli jelentkezőknek jövőre *vallaskülömbőség nélkül*, első sorban leendő felvételére utasítsa. — Ezen ülésen az utcaik közeze tárgyában is hozott valahára a képviselőtestület érdemleges határozatot Nevezetesen: a *Rákóczi-, Kossuth-, Kazinczi-utca*knak a költségtérítés keretén belől tervszerinti kiköveztetését elrendelte, s egyszersmid határozatban kimondotta, hogy a csatornázás költségei felerészben a város, fele részben pedig az illető háztulajdonosok által lesznek fedezendőek. Elhatározott továbbá a *Rákóczi-utca* s a *zsolymka-patak* levezetésére szolgáló csatornának 119 méter hosszúságban leendő beboltoztatása, melynek költségeit felerészben a kövezeti vám-alap, egynegyed részben a város házi pénztára s egy negyed részben a háztulajdonosok viselendik. Ez alkalommal hozott határozatában még arra is kiterjeszkedett a képviselő-testület, hogy a közlekedésnek fővonalait képező *Petöfi-, Andrássy-, Papsor-, és Koronai-utca* kikerete három éven belől átrakandó, s az innen kikerülő anyaggal a *Kisuj-utca, Bereczki és Hajnal-utca* rendbehozandó. A *Kazinczi-* s a többi utcaik gyalogjáróira vonatkozólag, a kiépítés költségeihez hozzájárulás arányának megállapítása tárgyában a képviselő-testület az idő előhaladottsága miatt határozatot nem hozott, azt a legközelebbi közgyűlésre halasztotta.

(Az agarász-társaság) úrlovasok és kocsikra felszállott úrnők előkelően szép társasága, tegnap reggel, amint 8 — 10 óráig sürgött-forgott, míg teljes számban összeszedelőzködött és elindult a gyep-re, oly élénkséget kölcsönözött városunk, különben egyhangú utcai képének, hogy arculata szinte ünnepies volt. A pompás, verőfényes idő nagyszámú nézőséget hozott össze a fútcának véghosszában, amerre az agarászok díszes menete elvonulandó volt. Az agarakat három szekerre gondosan felpakolva, már d. e. 9-kor utnak indították a hundsman-ek Csörgő-felé, ahonnan kezdetét veendő volt tuskön-bokron át a tapsifüleseket halállal fenyegető agar-atak. Azóta, képzeljük, tudják már heted-hét határban, a nyulak családjában, hogy nekik tegnap gyászos napjuk volt. — Az úrlovasok, élükön a gyepvezérrel, 10 óra körül kezdték meg a fölvonulást, s nyomban az uri fogatok hosszú láncolatával, üdvözölve és kísérvé a nézőség elhészésétől. A pillanatnyi fényképező „camera obscura“-jába illő fölvonulásnak záradékát az elemóziás szekerek képezték. Most, hogy a déli órákban e sorokat írjuk, már híre érkezett, és a szenvedő emberiség javára mi kiírjuk, hogy a füvek és fák ösmertében a doktrinal doktorabb egy nagy tapsifüles a fogajás ellen mák-ot kért orvosságul.

(Meghívó.) Folyó évi november hó 11-ik napján a városi színház teremben zártkörű, táncmulatsággal összekötött tea estét — rendez. Az est folyamán *Pólmány Gyula* ur magán jelenetet ad elő, *Rónai István* ur pedig mulattató felolvasást tart. Jegyek ára: család-jegy 4 ft, személy-jegy 2 ft, páholy-jegy 4 ft. Jegyek *Schweiger Aron* olv.-körü pénztárosnál előre válthatók. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtázatuak. A nagy szünet alatt tea és hidegsültek lesznek felszolgálva. A rendező bizottság nevében: *Kiss Ödön*, elnök, *Petrás József*, jegyző. — A mint a mozgolódásokból látjuk, Ujhely város

* A fölvetett kérdés az udvariasság kérdése. Hozzá kell szólnunk, mert a mi lapunknak is része van abban. Két ségtelen, hogy a város, mint jogi személy, a főgimnáziumi megkésztett intézetnek egyik érdemes jötevője a többi sok jötevő között. Szép tőle, hogy állandó érdeklődést tanusit az intézet iránt, és zokon veszi, hogy a felavatás ünnepére *külön*, a városi képviselő-testületre adreshzált meghívóval nem volt invitálva. Ugy de *külön-külön* a jötevők közül senki sem kapott meghívót, hanem igenis kapott annak idején *mindenki*, akiezt iránt a kulturális intézetnek ünnepies felavatása iránt érdeklődik, *örtesítést* lapunk révén és hasábjain, aminek következtése lett, hogy az értesítettek közül többen, még a vidékről is, részt vettek a fölavatás szép ünnepén. A *hivatalos* tekintetnek tehát elég volt tőve. Az udvariasság, amint mi képzeljük az udvariasságot, az lett volna, hogy az interpelláló, mikor észre vette, hogy külön meghívó nem jön, annak idejében maga adott volna impulzust a képviselő-testületnek, mint ilyennek, a fölavatás ünnepén való megjelenésre. A tisztelt interpelláló talán még a színházban sem megne el. ha neki csak színlapot vinnének s azon fölül még külön meghívót is nem vlnének? Egyébként mindezeknek legilletékesebb megmondható *Ormány meg Símándi* igazgató urak. Szerk.

intelligens körei nagyban készülődnek, hogy ki vegyék részüket ebből az igazán kedves és fesztelennek ígérköző mulatságból.

(Öngyilkosság.) Megdöbbenést keltő öngyilkosság történt f. hó 23-án az Ujhelyhez közel eső Bodrog Szerdahely falu határában. *Guttman Izrael* ottani tehetős birtokosnak *Desső* nevű 25 éves fia az, aki önmaga ellen fordította a gyilkos fegyvert, hogy jobb sorsra érdemes ifjú életét kioltsa. Megdöbbenőnek mondottuk az öngyilkosságot. Hiszen hogyne? A sors ezt az ifjú embert oly jó sorsba helyezte, mely talán sokakban irigységét is keltethetett volna, őt magát pedig az anyagiakról mindenkorra biztosította. És mégis, a szenvedélyes ifjú agyban megfogamzott és megérelődött a szörnyű eszme, hogy leszámoljon a földi jókkal, hogy gyászba borítsa jó szüleit és eldobja magától az életet. És miért? Mi vitte reá erre az elhatározásra? Az a legnagyobb emberi szenvedély, mely a föld forgása óta annyi, meg annyi tragédiának az okozója: a *szerelm*; az ő fogékony ifjú szívét is hatalmába ejtő és mert a sors kérlehetetlensége megtagadta tőle, hogy azt bírhasa és magáénak mondhasa, akit szíve minden érzésével szeret: a lángoló szenvedélytől lepetten kioltá életét. A családnak, melynek sarja volt *Guttman Dezső*. Ujhelyben kiterjedt rokonsága van, sőt ide vezettek a már kihült szív szerelmének sugarai is, melyek azonban, mint a következtetés is mutatja, nem bírtak arra erővel, hogy abban a másik szívben melegséget, viszonzást keltettek volna. — Igaz sajnálattal és nagy részvétellel temették a boldogtalan ifjút.

(Eljegyzés.) *Kemény Simon*, helyben lakó magyar államvasuti mérnök, eljegyezte *Fasal Gabriella* kisasszonyt, *Teschénben*.

(Halálozás.) Lapunk nyomtatása közben értesítettek bennünket Varannóról, hogy *Keller Ede* ottani körjegyző, ki hosszú 42 éven át szolgálta a közönséget nemes önzetlenséggel, folyó hó 26-án este 10 órakor meghalt. Temetése ma d. u. 3 órakor lesz. Ugy Varannó város mint a varannai járás jegyzői kara koszorukat helyeztek feledhetetlen kartársuk koporsójára! Áldás és béke a derék becsületes ember emlékére!

(Rendőri hírek.) Az elmúlt héten tizenhét, valódi ágrólszakadt, gézengúz, toprongyos sihedert tartóztatott le a rendőrség, megannyian a terebesi, víztöltések munkálatainál foglalatokdottak és előadásuk szerint, hasonlóan többi társaikhoz, a munkát a rossz élelmzés és kevés munkabér miatt hagyták oda. Ugy jöttek ázva-fázva, garas nélkül Ujhelyig, itt azonban a rendőrség vette őket pártfogása alá és mindnyájukat illetőségi községeikbe toloncoltatta.

(Lopás.) Folyó hó 23-áról 24-ére menő éjjel *Róth Izrael* és fiai cég Széchenyi-téri üzlete utcai vasajtájának mindkét zárját ismeretlen tettes alkulcsal megnyitotta és így a boltba jutván az áruállványba elhelyezett pénzes fiókot kifeszítette s abból, a kárvallott kereskedő állítása szerint, ezer forint körül járó készpénzt bankjegyekben és ezüst pénzben ellopott. Az árucikkben nincs hiány. A tolvajnak még arra is volt ideje, hogy az ajtó egyik zárját visszacsukja. Gyönyörű holdvilágos éjelen történt ez a rejtelmes lopás, azon a helyen, hol állandóan rendőri őrszem van. Ügyes és a viszonyokkal ismerős kezek cselekményére vall a tett s talán ez az oka, hogy a rendőrség a csendőrséggel együtt máig még a tettesnek nyomára sem jöttek.

(Zsivány cseléd.) *Poncsis Juli* cseled *W. Zs.* szolgálatában, e napokban éjjel Szerdula Juli cseléd-társának összes, mintegy 90 ft értékű ruhaneműjét egy csomóba kötve azzal megszökött. A cseléd még azon éjjel panaszt emelt a rendőrség előtt, így aztán üldözöbe vették a zsiványt és a csendőrség segítségével az éjt követő reggel, a szomotori vasuti állomáson, épp a mikor a vonat Ungvár felé indulni készült, elfogták. Visszakísérték Ujhelybe s átadták a vizsgálóbírósnak.

(Órálló) címmel és szabadelvű programmal demokratikus irányú politikai lap készül megjeleni Sárospatakon. Szerkesztője lesz *Bartha Béla dr.* jogtanár, ismert nevű egyházközpolitikai író, — főmunkatársa pedig *Csengey Gusztáv*, eperjesi ág. ev. professzor, szépirodalmi író. Az *Órálló* hetenkint kétszer jelenik meg. Ara egész évre 6 ft. Az első számot a jövő évi jan. hó 1-én adják ki.

(Schneider Jakab) tanító többek megkeresésére nov. 1-től *esteli tanfolyamot* nyit oly kereskedő ifjak számára kik a kereskedelmi számtan és könyvviteltanban, valamint a szép és helyesírásban oktatást nyerni óhajtanak.

(Főlhívjuk t. olvasóink figyelmét) a lapunk mai számának *Hivatalos Részében* foglalt, s a községi közmunkáról és a vármegyei szegény-alapról szóló szabályrendeletekre.

Már megjelent és kiadó-hivatalunkban kapható a Zemplén 1894. évi naptára. Lapunk egy szersmint naptárunk szerkesztője épp oly kiváló gondot fordított naptárunk 1894. évi példányának összeállítására is, mint fordított mindig

a multban, úgy hogy a „Zemplén” naptára nemcsak hogy minden részletében a mi szűkebbkörű hazánk Zemplénvármegyének szellemi közérdekeit szolgálja, hanem irodalmi tekintetben is azok között az irodalmi művek között foglalt helyet, melyek nem az évvel múló, hanem maradandó becsű közleményeket tartalmaznak. A „Zemplén” 1894. évi naptárát előkelő irodalmi színvonalon álló tartalmáért bizonyára sietni fog megszerezni minden művelt zempléni magyar ember, *Hivatalos Rész*-éért pedig, mely a zempléni közélet minden irányában biztos tájékoztatást nyújt, iparkodni fognak birtokukba venni naptárunkat úgy Zemplénvármegye törvényhatósága, mint a vele szűrből hivatalos érintkezésben élő szomszédos törvényhatóságok lelkészei, tanítói és a helyhatóságok tagjai is. *Naptárunk ára maradt, mint volt, példányonként 40 kr.* — *Gyűjtőknek minden 10 példány után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk.* — Naptárunk tartalma a következő. I. **Irodalmi részben:** *Betűrendes névnapjegyzék.* — *Újvívi vers: Fejes Istvántól.* — *Karsa Ferenc (arcképpel) Pólyai Gyulától.* — *Képek a zemplénvármegyei főúri családok multjából: Andrássy Márton és Péter, — Zombori Gedőtől.* — *A Zsiga-gyerekek (humoros elbeszélés) Abonyi Gyulától.* — *A Csokonai horodaja (tréfás verszet), szerzője: Stépán Géza id.* — *Egy esőka tréfiája (anekdotaszzerű történet) Péter Mihálytól.* — *Tokaj-vára (két képpel, az egyik a várnak 1668-ból felmaradt képe) történeti hiteles kútfók után írta a szerkesztő.* — *Dalaimból, versek Szini Pétertől.* — *Humor.* — *Hasznos tudnivalók.* — II. **Hivatalos Részében:** 1. *Zemplénvármegye bizottsága.* — 2. *Vármegyei szakbizottságok, küldöttségek és választmányok.* — 3. *Zemplénvármegye tisztihara, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzeke.* — 4. *Allami hivatalok.* — 5. *Tanártestületek.* — 6. *Kisdudvók.* — 7. *Egyesületek, karok.* — 8. *Pénztételek.* 9. *Községi címtár (tartalmazza az összes lelkészeket, ideértve a rabbinusokat is, tanítókat, jegyzőket, bírákat).* — 10. *Községek betűrendes névsora (jelzi azt is, hogy a község melyik járás melyik jegyzőségéhez tartozik).* — 11. *Nevezetesebb törvényeink betűrendes tárgymutatója.* — 12. *Emlékeztető a községi eljárási munkarendjéről.* — 13. *A kir. államasztatás téli menetrendje (Ujhelyből a vidéki főbb állomásokig, s egész Budapestig, Bécsig és viszont).* — 14. *Bélyegfokozatok stb. stb.* Ime a tartalom-mutató is igazolja, hogy naptárunk közszükségletet van hivatva pótolni és hogy valóban hézagot pótló mű. Ajánljuk szíves pártfogásukba. **A „Zemplén” kiadóhivatala.**

(Időjóslat okt. 29-ére.) Száraz, hűvös, éjjeli fagy.

Irodalom.

A Tanitók Háza. Az „Eötvös alap” országos tanitói egyesülete lelkes hangú felhívást küldött szét, melyben jelenti, hogy az *En Ujságom* gyermeklap érdemes kiadói, a Singer és Wolner cég, 10% -ot ajánlott tel a „Tanitók Háza” alapjára minden olyan „Az En Ujságom”-ra szóló előfizetés díjából, melyet tanító küld be. Ebből kifolyólag az „Eötvös alap” felkéri Magyarországi tanítóit, hogy gyűjtsenek mennél több előfizetőt Pósa gyermeklapjára „Az En Ujságom”-ra. Minden évi előfizető után 40 krt kap a „Tanitók Háza”. Az a magasztos, nemes cél, melyet az „Eötvös alap” a „Tanitók Háza” létesítésével maga elé tűzött, megérdemli a tanitók részéről a legmelegebb felkarolást, s a felhívás bizonyára meghozza a kívánt sikert. Annál is inkább, mivel „Az En Ujságom” a legmagyarabb, a legkitűnőbb s a legelőkelőbb magyar gyermekújság. *En Ujságom* előfizetése negyedévre 1 ft. Egész évre 4 ft. Számot mutatva kívánatra „Az En Ujságom” kiadóhivatala küld Budapest. Andrássy-út 10.

Szükséges-e a polgári házasság? Ezt a közérdekű kérdést fejtegeti az a 23 oldalra terjedő, eleven tollal könnyen érthető modorban írt füzetke melyet a heti posta hozott szerkesztőségünkbe. Írta: Egy pap. Ára: 20 krt. A füzetke az általa fölített kérdésre a leghatározottabb igen-nel felel.

A Vasárnapi Ujság október 22-iki száma 14 képpel, a következő tartalommal jelent meg: „Gróf Andrássy Gyula szobra.” Dr. Kovács Dénestől. (Zala György, Strobl, Róna, Klein Miksa, Kiss György, Szécsi Antal pályaműveinek rajzaival). — **Költemények:** „Mikszáth Kálmánhoz.” Szabó Endrőtől; „Átballagok.” Sió Ferentől. — „A jászberényi vásáron.” Életkép. — „Bismarck és Magyarország.” „Bomparnac Klaudius.” Egy hírlap-tudósító jegyzőkönyve. Verne Gyula új regénye, fordította Huszár Imre. (Eredeti párisi illusztrációkkal). — „Mac-Mahon tábornagy.” (Arcképpel). — „Ferenc Ferdinánd főherceg földkörüli útja.” Irta a „Vasárnapi Ujság” részére egy tengerész-tiszt az „Erzsébet” hajó fedélzetén. (Képekkel: 1. Csónakázó kanakok Új-Kaledóniában. 2. Uj-kaledóniai benszülöttek.) — „Gounod.” (Arcképpel). — „Bö-lénykoponya halmaza Kanadában.” (Képpel). — **Irodalom és művészet:** Közintézetek és egyesületek; Sakkiáték; Képtalány; Egyveleg stb. rendes rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetése ára negyedévre 2 ft, a Politikai Újságokkal együtt 3 ft, Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

Egyesületi ügyek.

Nyílvános számadás.

A s.-a.-ujhelyi iparosok önképző egyesülete által folyó évi október hó 21-én tartott őszi mulatságnak összes bevétele 119 ft 50 kr., kiadása 97 ft 23 kr., maradt tiszta jövedelem 22 ft 27 kr. Ez alkalommal felülfizettek: Fodor Vilmos 2 ft, Jurcsó Agoston, Hérics Sándor, Főző József, Székely László, Merkli Rápoly, Barcsay Józsefné, Pékár János, Keszler Mór (Bécs), Balázs János, Soós József, Ványay Kálmán, Soltész József, Frisch Herman, Frisch Heimán, Bettelheim Sándor és Gyulay Ignác 1—1 ftot, Loisch Gyula, Vescsák

Henrik, Kótit István 50—50 krt, mely összegért fogadják a nemes szívű adakozók halás köszönetüket.

S.-A.-Ujhely, 1893. október 25-én.

az egyesület nevében:

Bertók István e. titkár Hérics Sándor e. elnök
Székely László e. pénztáros.

CSARNOK.

Lengyel Manó.

Van-e ki e nevet nem ösmeri? Jött, látott, győzött, mint ama régi atyjafia a pogány Hadurban. S most midőn második diáksorba lépett és és hosszú tíz hónapra elhagy bennünket, hogy aranygallért mérésen magának, csaknem elsratjuk. Mert nehéz attól magvánunk, akit megszerettünk, még tíz napra is. Aztán ha visszahozza közénk a aranygalléra képesítő érettségi bizonyítványt, igen valószínű, hogy nem sokáig lesz már a miénk. Katona sors a vándorlás. Mikorára egy helyen a megszokás, barátság sőt gyakran az ezeknél is sokkal gyöngédebb érdekszalak már-már oda rögzítik a katonát: jön a parancsolat (nem is violaszin pecsét alatt) egy rapport, néhány parádés vizit, sok meleg kézszerítés, nem ritkán édesen fájó könyvek és a megszokott kedves ember, jó bajtárs, akkurátus felebbvaló, nagybecsült barát idegen világba, messze földre távozik.

Derék honvédtisztjeink mindenütt méltán kedvelt alakjai társadalmunknak s mióta emlékszem Ujhelyben a legbensőbb viszony állott fön a tisztikar és a polgári elem között; de anélkül, hogy derogálnánk bárkinek is, merjük állítani, hogy kevés katona részesült annyira a közszeretben és népszerűségben, mint Lengyel Manó százados. Megnyerő férfias külseje, nyájas, disztíngvált módja az érintkezésben, mindig vidám kedélye, puritán gavalléros fellépése és bizonyos szimpátiikus egyéni vonása rohamosan hódított. S mert a siker ezen tényezői nem külső csillám, hanem szerencsés koloritje egy tartalmas értékes férfinak: a szimpátiában való hódítás nem volt efemer. Lengyel Manóra mindenki kedvesen fog visszémlekezni aki csak ösmerte.

Nem állottunk ugyan előtte glédában, de azért tudjuk, hogy legénysége is nagyon szerette. Katonaviselt ember különben is kéri, hogy melyik tiszt hogy állja meg helyét a gyakorlótéren és legényei szívében. És nem kicsinylendő érdeme ám egy igazi katonatisztnak az, ha a szigorú és igazságot az emberszeretettel összegyúrva képes alkalmazni és katonái nem csupán rettegik, hanem szeretik is. Sőt mondhatjuk, hogy az a csapatot isz áll igazán hivatásának magaslatán, akire az előbbi egyszerű sorok alkalmazhatók, azért bocsátjuk előre eme röpke jellemzésben a legénységgel szemben tanusított alkalmazkodását s emlitünk meg egy epizódot immár végéig járó kapitánykodásából.

Ha jól emlékszem, a tavalyi őszi nagy gyakorlat bevégezése után történt, hogy midőn a szabadságot allományú legénység búcsú-rapporton állott előtte, egy közvitéz szépen összehajtogatott ív papírost nyújtott át századosának. Vers volt a papíron, amely dicséretére vált a makra literátus szabolsi közvitéznek, akiben a kapitánya iránt való tisztelet és szeretet a poétikus hangulat felköltésig fokozódott. Katonás öszinteséggel volt megírva benne minden, amiből csak kiolvasható a legénység hálája szigorú, de igazságos és a köz-katonában is embert látó kapitánya iránt. És ámbar Lengyel Manó sok elösmerésben részesült igen magas helyekről is, de azt hiszszük, hogy vitéz bakkancsosának ama glédába állított naiv dicséretét meg fogja őrizni a többi elösmerő dokumentom között, amelyekben hivatalos és, amint erősen hiszszük, rózsaszínű papírosokon idáig részesült s ezután is részesülni fog.

Sajnos, nem vagyunk abban a helyzetben, hogy ama versnek pár strófáját közölhetnők, de a konkveneciáit levonhatjuk. Mert amely százados katonáival elösmerésre méltó módon oldja meg feladatát a borotválességű kritikára hajlandó felebbvalók előtt, s ugyanakkor katonái is megéneklik: az igazán meg van dicsérve. Mert nem kell ám azt hinni, hogy a legénység nem gondolkozik és nem érez. Sőt merjük állítani, hogy a tiszt valódi értékét hamisítatlanul ösmerik fel igen gyakran katonái, mint felebbvalói. S bár a felülről jövő elösmerés hasznosabb, de az alantásaké reálisabb. Amaz efemer, emennek az értéke majd komolyesetben tünik ki; mert a katona azt a tisztjét, akinek esze és szíve helyén van, a testével kész fedezni akkor, amikor a lóvésnek *magva* is van.

Tiszt-társai ragaszkodásának csalhatatlan jele volt az, hogy a szolgálaton kívüli, a szórakozásnak szánt időt igen szívesen töltötték társaságában. És ez a körülmény sem jelentőség nélkül való, A „Mendli”-ben eltöltött déli negyed óra kedvelt és kívánatos mulatságunkká lett. A napi munkában s az élet apró-cseprő kellemetlenségeiben meggyüremlett kedélyt simára vasalta né-

hány perc alatt a Lengyel Manó kedélyessége.

Külömben „Mendli”-nek egy kis históriája is van. Kevésbé látogatott hely volt ugyanis, mig Manó barátunk fel nem fedezte. Éspedig úgy történt, hogy átvette a parancsnokságot s vezényelt jó sört, iható bort, türethő kiszolgálót, s aztán addig komendálta ösmeretségének széles körében, mig csak divatba nem jött. Egyébiránt a legnagyobb reklámja „Mendli”-nek az volt, hogy oda járt Lengyel százados. Mi után tréfásan a kapitányt „stiller kompagnonnak” neveztük, aki azért hord oda bennünket, mint macska a fiát mert üzlettárs. Most hogy Mendli magában marad, vigyázzon magára, mert ha baj lesz nem csak magának, de a „társak” renoméjának is ártani fog.

Nehezen fogjuk nélkülözni a kaszinóban is, mint mindenütt. A legkedélyesebb asztal az volt, ahol ő blattozott. Lett legyen az kalaber, preferánsz, és utóbbi időben a „filkó” a melynek a „Mendli”-ben nyitott kultuszt. Kedélyességénél csak „pech”, -je volt nagyobb, ami természetes is, mert hát az ilyen délceg kapitány szerencséje egyebütt keresendő.

Jóízű elbeszélő, kedves humoru társalkodó, szereti a tréfát, amely azonban sohasem sértő. Modora férfias de nem nyers, humora egyik megnyilatkozásának szokásos módja a tréfás rászédés, a beugratás, persze az is disztíngvált határok között. Szóval kívánatos, jóízű ember. Irigyeljük a ludovikai iskolatársait.

Szerettük, becsültük öszintén. Öszintén sajnáljuk, hogy elmegy. Öszinte szeretettel és barátsággal várjuk vissza.

x-y.

HUMOR.

Költemény és próza.

Szeretlek én téged, édes boldogságom!
Mit nekem a világ, te vagy a világom!
Kicsi kis kunyhóban, sűrű erdő mélyén, —
Ott is boldog lennék, csak ott lennél velem,
Csak enyém lehetnél! — Ó, hát mi tart vissza?...
Elhallgat a költő. — Szól a diurnista:
— Hisz kezded megkérni csupán azért késem,
Mert még nem kaptam meg a kinevezésem.

Kozma S. Alajos.

Vármegyei Hivatalos Rész.

184. e. sz. Zemplénvármegye alispánjától.

Mindazon községek, melyek a „Zemplén” hivatalos lap előfizetési díjával hátralelőben vannak, ezennel megintetnek, hogy ebbeli tartozásukat kiegyenlíteni ne késse-nek; mert ellenkező esetben ellenökben a végrehajtást is elrendelem.

S.-A.-Ujhely, 1893. évi okt. hó 12-én.

Matolai Etele,
alispán.

22831 — 2832 sz. Zemplénvármegye alispánjától.

Kir. építészeti hivatal folyó évi 1501 sz. alatt kelt a nagy erdei hid tervezetének a nagyméltóságú kereskedelmi minister f. évi 22060 számú intézvényével elrendelt kipótlása céljából fogantatott talajfúrások és próbacölöpözések eredményéről szóló jelentésével a vonatkozó tervezet és költségvetést a nagyméltóságú kereskedelmi minister fentidézett számú intézvényében foglalt módosításoknak megfelelően kiigazítva, a munkalathoz és azok ellenőrzésénél felmerült költségekről szerkesztett számadásaival bemutatja.

A bemutatott műszaki tervek alapján a nagyméltóságú kereskedelmi minister 1890. évi október hó 30-án 65.201. szám alatt kelt intézvényével az 1890. évi I. t. c. 56. §-a értelmében megtartatni rendelt helyszíni bejárást elrendelem, s annak határidejéül Magyar Fesztetb községében illetőleg onnan a helyszínére f. évi november hó 19-ik napjának délelőtti 10 óráját, és folytatolag 17 ét lüzöm ki.

A helyszíni bejárást az 1890. évi I. t. c. 56. 57. 58. és 59. §-ainak megfelelően személyesen fogom fogantatosítani és a jegyzőkönyv vezetésével Thuránszky László vármegyei II-od aljegyzőt bizom weg.

A bejáráshoz a felső bodrogi víz-szabályozó társulatot és kir. folyammérnököt, kir. építészeti hivatal mint tervező szakközveget s végül a sátor-a.-ujhelyi és nagymihályi járások főszolgabiráit e két utóbbit azzal hívom meg, hogy a tárgyalásnál személyesen jelenjenek meg és Czéke, Imreg, Jesztreb, Szürnyeg, Garany, illetőleg Népezt, Abara, Nagy- és Kis-Ráska, Petrik, Málcza stb. nézetok szeint érdekelt községeket saját érdekük képviselöte céljából jelen határozat kézbesítésével idézzék meg a helyszíni bejáráshoz. Tudatom egyben az érdekeltekkel, hogy a bejárást alapjául szolgáló műszaki tervek az 1890. évi I. t. c. 28,

§-ában foglalt rendelkezéshez képest a végből, hogy azokat az érdeklődők még a bejárás előtt megtekinthessék, a vármegyei irattárban vannak kitéve.

Végül a kir. építészeti-hivatal 1501. számú jelentésével a próba csőlöpözések és furásról bemutatott számadását, valamint az ellenőrzéssel megbízott Gnädig Lipót kir. mérnök számláját számvizsgálat végett a t. vármegye főszámvevőjének azzal adom ki, hogy azt véleményes jelentésével legkésőbb november hó 1-ig mutassa be.

S.-A.-Ujhely 1893. október hó 21-én.

Matolai Etele, alispán.

18648 sz.

Zemplénvármegye alispánjától

Tudomás és mihez tartás végett a vármegye jegyzői karának továbbá a tiz járási főszolgabíróknak még azzal adom ki másolatban, hogy a legtagabb körben tgyék közhirre.

S.-A.-Ujhely 1893. október hó 10. én.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

Magyar királyi belügyminister 63202/I.-1. ss. Körrendelet Valamennyi törvényhatóságnak. Általános elfogadott vadászszokás szerint az előzőleg már megsebesített és idült sérülésben levő vadat a vadászatra jogosítottnak a tilalmi időben is le szabad lönie, mert az sebeiben amugy is elpusztul, vagyha életben marad is, lassanként aunyira elgyengül, hogy a tovább tenyésztésre képtelenné válik és így lelövésével nem csak hogy nem veszít a vad-állomány, de még nyer azáltal, hogy az ivadékok elkorcsosodásának ily módon való bekövetkezése meggátoltatik. Azon szokás tehát, mely a megsebesített s a vad-állományra ugy is elveszett vadat kinjaiból megszabadítja kifogás alá a vadászati törvény intenciói szempontjából sem eshetik. — Amde a tilalmi idő alatt sokszor megtörténik az is, hogy egyesek szándékosan lönek oly vadat, a melyről tudják, hogy arra a törvény szerint akkor vadászni nem volna szabad s tetten érvén a megérdemelt büntetés kikerülése végett rendes mentségük az, hogy a vad idült sebben szenvedett és így csak az általános vadászszokást követték, midn leterítették a kérdéses vadat. — Ez utóbbi esetben tehát csak a vadászati támogatására és a vadászati törvény kijátszására szolgál az a körülmény, hogy az állítólagos idült seb létezését utólagosan megállapítani nem lehet, míg az előbbi esetben a vad jóhiszemű elejtője alaptalan gyanúsításoknak, sőt a hatóság részéről zaklatásoknak lehet kitéve. — Hogy tehát a jóhiszemű eljárás menthető, ellenben az öntudatosan elkövetett vadászati kihágás elpárlástolása megnehezítve legyen, az országos magyar vadászati védegyelet igazgatósága részéről e tekintetben tett és indokoltnak talált felterjesztés figyelembe vételéből a földmivelésügyi m. kir. minister ural egyetértőleg ezennel elrendelem, hogy oly esetekben, amidőn valaki vadászat közben egy már korábban megsebesített oly vadat hoz terítkekre, a melyre a kérdéses időben az 1893. XX. t. c. értelmében a vadászat tilos, jóhiszemű eljárásának beigazolhatása céljából köteles a lelőtt vadat csonkítatlanul és így az őzbakot vagy agancsárt agancsaival együtt az illető község elöljáróságának 24. óra lefolyása alatt a szegényalap javára leendő értékesítés céljából átsegelgatni; a községi elöljáróság esetleg rendörkapitány pedig a szakszerű lelet felvételéről köteles gondoskodni, annak kiderítésére, hogy a lelövés a vad idült sebzése folytán okszerű volt, tehát vadászati kihágás esete nem forog fenn. — Erről a törvényhatóságot tudomás és megfelelő intézkedések megtehetése végett ezennel értesitem. — Budapest 1893. évi augusztus hó 3-án. A minister helyett: Andrássy államtitkár. s. k.

23409. sz.

Zemplénvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

A község tájékoztatása végett közhirre tétetik, hogy a m. kir. kassai 5. honvéd-huszar ezred pótlóvázó bizottsága által f. évi november hó 25-én Páczinban, 27-én T. Terebesen és 28-án Deregnyn katonai pótlóvásár fog tartatni.

Bővebb felvilágosítást a vármegye levéltárában, továbbá a s.-a.-ujhelyi, bodrogközi, mihályi és gálszécsi járási szolgabírói hivatalában található hirdetmények nyújtanak.

Matolai Etele, alispán

T. Zemplénvármegye törvényhatósági bizottságának S.-A.-Ujhelyben 1893. szeptember hó 28-án tartott közgyűléséből.

290/11600. szám. Olvastattam a nagymélt. belügyministeriumnak 16,616. szám alatt a vármegyei szegényalap létesítése és kezelése tárgyában alkotott szabályrendeletnek jóváhagyása iránt kiadott intévénye.

A szabályrendelet többszörösített, végre hajtás végett a főszolgabíróknak, mihez tartás végett pedig az alispán, vármegyei jegyzők, tiszti főügyész, főpénztárnok és főszámvevőknek, az összes lakosság

tudomásulvétele végett pedig a »Zemplén« hivatalos lapnak kiadatni határoztatik.

Kmf.

Jegyzette és kiadta:

Dókus Gyula, főjegyző.

Szabályrendelet a szegény-alapról, annak rendezéséről és kezeléséről.

1. §.

A Zemplén-vármegyében illetékes községelyre szorult szegények ellátására egy vármegyei szegényalap létesítettik.

Az 1886. évi XXII. t. c. 145. §-a értelmében minden község saját községbeli illetőségű, községelyre szorult szegényei eltartásáról gondoskodni tartozik. Addig, míg a vármegyei szegény-alap jövedelme a vármegyében illetékes szegények összes eltartási költségeit fedező, elegendő lesz, ha a községek között a vármegyei szegényalap évi jövedelme az eltartás kiadásának arányában fog szétosztatni.

Ezen szegény alap a vármegyének és az egyes községeknél kezelt szegény-alapok egybeolvasztásából létesítettik és az érvényben levő és jövőben alkotandó törvények és szabályrendeletek alapján a községi szegény-alapot illető bírságokból, a zenélésre és látványosságokra adott engedélyek folytán befolyó díjakból, esetleg adományokból és hagyományokból gyarapítottatik.

Jövőre a községi szegény-alapot illető összegek egyenesen a vármegye pénztárába lesznek beszállítandók.

2. §.

A szegény-alapnak csak évi kamatai fordíthatók a szegények eltartására, kivéve rendkívüli eseteket, amidőn a vármegyei szegény-alapra felügyelő választmány előterjesztésére a törvényhatósági közgyűlés a töké igénybevétele iránt is határozhat.

Addig, míg a szegény-alap jövedelme a községek által a 1886. évi XXII. t. c. 145. §-a alapján szegényeikre kiadott összegeket egészen fedezni képes lesz, a községek között az évi jövedelem az eltartás arányában meghatározott percent szerint fog kiosztatni.

3. §.

Amennyiben jövőben ezen alap segélyezésével a községek a községelyre szorult egyénekre gondoskodni fognak: Zemplén-vármegye területén, különösen az országúton, országos- és hetivásárok, búcsúkon és egyéb nyilvános helyeken úgy a helybeli, mint az idegen illetőségű koldusoknak, szegényeknek, ideértve a kóbor- és ugynevezett olah-cigányokat, kiszolgált és rokkant katonákat, vándorló mester-legényeket, kórházakból kikerült egyéneket, siketnémák és vakokat is, a koldulás és csavargás az 1879. évi XL. t. c. 66., 67., 68. és 69. §§-ában előírt büntetés terhe alatt tiltatik.

Ezen szabály alá nem esnek a kormány vagy törvényhatósági engedéllyel ellátott legett vagy ujonnan alapítandó templomok, iskolák és más jótékony intézmények, valamint elemi csapások által sújtott községek számára könyör adományt gyűjtő egyének. Ha az előbb említett könyör adományt gyűjtők idegen vármegyebeli illetőségűek, az alispán és főszolgabíró által kiadott helyi engedéllyel kell bírniok, s ezt a községelöljáróságának valamely községbe lett megérkezésük után azonnal felmutatniok.

4. §.

A szegény alap a vármegye pénztára által takarékpénztárilag vagy állampapírokba fektetve, a szegény alapot kezelő választmány felügyelete alatt kezelendő.

A szegény alapot kezelő választmány áll az alispán mint elnök, főpénztárnok, főszámvevő és a közgyűlés által 3 évre választott 4 bizottsági tagból, jegyzője az alispán által kirendelt törvényhatósági jegyző. Határozat hozatalára az elnökön kívül 2 tag jelenléte szükséges; a határozatok szótöbbséggel hozatnak.

5. §.

Minden év augusztus havában egy a járási főszolgabíró vagy helyettese mint elnök a kör vagy községi jegyző, községi bíró és azon kórház vagy községbe tartozó minden vallás felekezetű lelkészéből alakult bizottság, körjegyzőség szék helyén azon körhöz tartozó vagy községbeli illetőségű községelyre szorult szegényeit a kör, községi vagy járási-orvos által lett megvizsgáltatás, teljes szegényességük és munkaképtelenségük megállapítása után, összeírja és az 1886. évi XXII. t. c. §. alapján a képviselő testületet az eltartás iránti intézkedésre felhívja.

Ha a képviselő testület illetékes szegényei eltartása iránt nem intézkedne a bizottság, a felsőbb hatósághoz intézkedés végett jelentést tesz.

6. §.

Minden év február hó 10-ig az 5. §-ban megjelölt bizottság a község által az előző évben a szegények eltartására fordított összegekről készített és okmányolt számadást átnézi és a főszolgabíró útján, február hó 15-ig a vármegye alispánjához beterjeszti.

7. §.

A vármegye területéről összegyűjtött számadásokat a 4. §-ban megjelölt vármegyei bizottság felülbírája és ha a szegényalap jövedelme meg-

engedi, a kiadott összeget a községnek visszatéríti. Ha pedig az alap jövedelme ezt nem engedné meg, a községet aránylagos megtérítésben részesíti.

8. §.

Ha aközsegélyre szorult egyén a nyert segélyből magát eltartani nem képes, vagy attól lehet tartani, hogy azt elfecsérlék, az 5. §-ban jelölt bizottság köteles az illető eltartásáról gondoskodni a midőn a kialakított tartás díjazon egyéneknek adatikki, ki arra vállalkozott.

9. §.

A felekezeti szegények házában elhelyezett szegények ha különben községelyre szorult helyzetők az 5. §-ban megjelölt bizottság által meglett állapotva, ugyan oly elbánás alá tartoznak, mint más azon községbeli illetőségű községelyre szorult szegény, csak hogy az ezek eltartására meghatározott összeg az illető egyház elöljáróságának kezeihez lesz kiadandó.

Az 5. §-ban megjelölt bizottság sérelmes intézkedései ellen a 4. §-ban megjelölt bizottsághoz, a 4. §-ban megjelölt bizottság sérelmes intézkedései ellen a vármegyei közgyűlésnek lehet panaszt tenni, felhagyatván a jog bármely érdekeltnak a nagyméltósági belügyministerumnál a sérelem felülvizsgálatát kérni.

10. §.

A vármegye területén különösen a vásárokon és búcsúkon megjelenő koldusok, a közbiztonsági közegyek által azonnal letartóztatandók és ellenük a kihágási törvény 66., 67., 68. és 69. §§-ai alkalmazandók.

Különösen a vármegye határszélein fekvő községek elöljárói figyelni tartoznak, hogy a szomszéd vármegyéből koldusok és a 3. §-ban megjelölt csavargók át ne jöjjenek és ha ilyenek átjárnának, kötelesek azokat a határszélre azonnal visszautasítani, vagy a csendőrségnek jelentést küldeni. Ha oláh és vándorcigányok jelentkeznek, kötelesek a községi elöljárók a csendőrséget lovas küldönc által és haladék nélkül értesíteni.

11. §.

A járási főszolgabírók a községi ügykezelés vizsgálata alkalmával a szegény-ügy pontos kezeléséről magoknak kellő tájékozást szerezni, a hatáskörükbe eső szabályellenességeket azonnal megszüntetni kötelesek. A csendőrség a koldusok és csavargók letartóztatását, még ha igazolással más vármegyétől ellátva lennének is, a 3-ik §-ban megjelölt kivételek figyelembe vételével foganatosítani, a koldulás és csavargáson ért egyéneket a járási hatósághoz kísétni kötelesek.

12. §.

Minden a vármegye területén zenélésre vagy más látványosságra, miután ez utóbbi okra a belügyministerium által kiadott engedélyekben az illetők jövedelmeik egy részének a helyi szegény-alapra leendő kifizetésére különben is kötelezve vannak, — kiadott főszolgabírói engedélyekért a szegény-alapra díj szedendő, mely az engedély kiadásakor nyugta és ellennyugta mellett a főszolgabíró által átvétetik és számoltatik el.

A díjak a következők:

Ha a belépti díj 50 krrnál nem nagyobb 1 ft, 50 krról 1 ftig 2 ft, 1 ftől 2 ftig 1 ft 50 kr., 2—5 ftig 2 ft, ezután minden forint emelkedés után 50 krral több.

Ha több napra terjed az előadás az első napra ugyan ezen díjak fizetnek minden napra külön, a következő napokra csak fele, ott hol páholyok és különböző belépti díjak vannak, legmagasabb belépti díj a páholy fél ára veendő alapul.

Külömben mindig a legmagasabb díj veendő figyelembe.

Jótékony célú mulatságok, falusi korcsmai és más magán mulatságok után ott hol zene is van, 1—1 ft díj fizetendő.

Ha a mulatság belépti díj nélkül részvényekre tartatik, egy részvény fele fizetendő.

Ha a mutatványok csak tetszés szerinti díj mellett adatnak elő, a díjakat a főszolgabíró a bevétel eredményéhez képest rója ki.

Mind ezen díjakról a főszolgabíró nyilvántartást vezet, melyben az engedély iktatói száma az engedélyes neve és lakhelye, az engedély tartalma, a befizetett összeg kitüntetendő.

A nyilvántartás, mely egyszersmind pénznapló is, félévénként lezárandó és a befolyt pénz annak másolatával a következő hó 15-ig a vármegye alispánjához beterjesztendő.

Nyilvános mulatságok és látványosságra zene vagy előadási engedélyeket csakis a főszolgabíró adhat ki az egész járási területén.

Ezen szabályrendelet a nagyméltósági belügyministerium jóváhagyása után lép életbe.

Kelt t. Zemplén-vármegye bizottságának Sátoralja-Ujhelyben 1893. évi szeptember hó 28-án tartott ülésében.

Jegyzette és kiadta:

Dókus Gyula, sk. főjegyző.

16616. szám. Magyar királyi belügyminister. Jóváhagyom azzal, hogy ezen szabályrendelet 12 §. b. bekezdéséből »és lakodalmak« szavak töröltek. Budapest, 1893. május 31 én, a minister helyett B. Fósika Miklós sk. államtitkár. (P. H.)

T. Zempléni vármegye törvényhatósági bizottságának S. A.-Ujhelyben 1893. szeptember hó 28-án tartott közgyűléséből.

300/21239. szám. Olvastatott a vármegye szabályrendeleteket készítő bizottságának a *községi közmunka összeírása, megváltása, a váltásösszeg behajtása és kezelése* iránt alkotott szabályrendeletnek a kereskedelmi ministerium 44100. szám alatt kiadott intézkedési értelmében kiigazítása tárgyában tett jelentése. Az idézett ministeri intézkedés értelmében kiigazított szabályrendelet elfogadtatván: a Zemplén kivaltos lapban azzal határozottat közzé tétetni, hogy a főszolgabírók a községeket ott lett kihirdetésről értesítve, a kihirdetésről szóló minden községi előjárás által kiállított hirdetési bizonylatot a netaláni felelősökkel, jelentéseik kíséretében, melyben jelzendő adatott-e be felelős vagy nem? november hó 15-ig beadni kötelezettek.

Kmf.

Jegyzette és kiadta:
Dókus Gyula, főjegyző.

789. Kb. szám.

Szabályrendelet.

A községi közmunka összeírása, megváltása, a váltásösszeg behajtása és felhasználása iránt.

1. §. Községi közmunkát, az 1890. évi I. t. c. 49. §-ban elősorolt kivételekkel, a község minden lakosa teljesíteni köteles.

2. §. A községi közmunka összeírás minden évben március hó folyamán községenként teljesítendő.

3. §. Az összeírást házról-házra járva a körjegyző, a bíró vagy helyettese és 1. tanácsos közreműködésével a vármegye által kiadott összeírási minta szerint teljesíteni és a felszólamlások megtevése végett a község házában 15 napi közszemlére kitenni köteles.

4. §. Azt, hogy úgy az ígás, mint a gyalog munka-kötelezett, mennyi községi közmunkát köteles teljesíteni, továbbá, hogy mily mérvben kötelezendő a kényszerváltásra és ezen váltás (kényszer és önkéntes) mennyi ingyen a törvény 49. §-ának korlátai között és az 50. §-ban meghatározott hatóságokhoz leendő felelőségek fentartásával, a képviselőtestület évenként határozza meg.

Ugy ezen gyűlésben a törvény 51. § értelmében az előjárás által betervezett költség-előirányzatot letárgyalja és határozatával jóváhagyás végett a főszolgabírónak minden év április hó 15-ig betervezteni köteles.

5. §. Az önkéntes megváltás rendszerint az összeíráskor az összeírást teljesítő előjárás előtt jelentendő ki, de az összeírás befejezése után 15 nappal az előjárásnál utólag is bejelenthető. Mindkét esetben, a megváltási szándék a jegyzet rovatba bevezetendő.

6. §. Ugy az önkéntes, mint a kényszer-váltás az előjárás által közadók módjára közigazgatási uton hajtatik be. A befizetésért a jegyző és bíró felelős.

7. §. A befizetés legkésőbb július hó 1-ig teljesítendő.

8. §. A befizetés szelvény-könyvre történik, a nyugta-szelvény a fizetést teljesítőnek kiadandó, az az előjárásnál maradt szelvény pedig az évi számadás bevételi rovatának igazolására a zárószámadáshoz csatolandó.

9. §. A természetbeni munka lerovásáról a munka-kötelezettek az előjárásnál hasonlólag szelvény-nyugtát állít ki, míg a megmaradt szelvényt a zárószámadáshoz csatolja.

10. §. A napi közmunka 10 órában állapítatik meg.

11. §. Aratás idején a rendes közmunka ledolgozása nem követelhető.

12. §. Az összes természetbeni közmunka fele június 1-ig, másik fele október 1-éig ledolgozandó. Ha ezen határidőn túl, akár ígás, akár kézmunka hátrálék lenne, az előjárás az illető munkakötelezett költségére a munkát teljesíteti, vagy ha az ebből felmerülő költség a munkakötelezeten előre láthatólag behajtandó nem lenne, őt a munka kétszeresének 14 nap alatt teljesítésére kényeszerzők alkalmazásával is kötelezni tartozik, fenhagyatván a félnek a sérelmes határozat ellen a törvény 50 §-ban meghatározott hatóságokhoz való fokozatos fellebbezési joga.

13. §. A községi közmunka, a megváltási összeg és a bírságokból befolyt összegek, a közlekedési (vicinális) és a községi (közúti) közutak és azokra szükséges műtárgyak építésére, fenntartására, javítására illetve az e részben való költségek fedezésére szolgálnak.

Ide számítatnak:

A sárnak az uttestről való eltávolítása, az utárkok kiásása, ezek, valamint a padkák tisztítása a fedanyag megtörése és elterítése, a műtárgyakhoz szükséges anyagok helybe szállítása.

14. §. A természetbeni községi közmunka a községi közlekedési közutak építésének a törvényes formák betartása mellett hozott határozatok alapján felhasználható.

15. §. Az 1886. évi XXII. t. c. 136. § valamint az 1890. évi I. t. c. 123. §-a értelmében közveszély, hófúvás, hegyomlás, erdőégés és árvíz esetében, az állam és törvényhatósági közü-

takra is kirendelt ígás és gyalog munkaerő a községi közmunkába be nem tudható.

16. Egyes és kivételes esetekben a községi közmunka valamely közfontosságú célra fordítható; köteles azonban a község ez iránt hozott határozatát előleges jóváhagyás végett a vármegye törvényhatósági közgyűlése elé terjeszteni.

17. §. Ugy a természetben beszolgáltatott községi közmunkáról, mint a váltás és bírságokból befolyt pénzekről, azok felhasználásáról köteles az előjáróság a képviselő testületnek minden év január hó 1-éig számot adni beadni. A képviselő testület pedig köteles a letárgyalt számadást a főszolgabíró felülbírálni és jóváhagyása végett hozzá január 15-ig betervezteni. Ezen számadás alapján az utak halozatáról, azok fejlődéséről, állapotáról és kezeléséről, az utvonalak helyzetét és hosszúságát, úgy mint a megyei utakról az államépítészeti hivatal kimutatja, feltüntetve kimutatás csatolásával a főszolgabíró minden év január 30-ig az alispánhoz részletes jelentést köteles tenni.

18. §. Közmunka teljesítésére 16 évesnél ifjabb és 60 évesnél idősebb egyének el nem fogadhatók.

19. §. Ha a munkakötelezettek igavonó állataikat március hó után eladják, azon évre munka elengedése igényt nem tarthatnak, kivéve azon esetet, midőn az eladás vagyoni viszonyuk megromlása miatt történt, ezt azonban a főszolgabíró előtt igazolni kötelesek, aki eziránt határoz. Ekkor is kötelesek azonban a megfelelő gyalogmunkát teljesíteni.

20. §. Az időközben elhalt vagy kivándorolt gyalog-munkakötelezett személyi kötelezettségének leírása, valamint a behajthatatlanná vált váltásösszeg természetben való ledolgozása úgy történés iránt a főszolgabíró az előjáróság előterjesztésére határoz. A töröléseket a főszolgabíró évi jelentéséhez községenként és egyénekenként az összeg vagy munkamennyiségének kitüntetésével kimutatásba foglalva csatolni köteles.

21. §. Ott, hol a tehenek igavonásra használatnak, valamint az öszvérek és szamarak is, az összeírásba felveendő. És míg a tehenek, a ló és ökör fogatokra rótt ígás munkát kötelesek teljesíteni, addig az öszvérek és szamar fogatok ennek csak felével róvhatók meg.

22. §. A közmunka leszolgáltatásában elhullott vagy megvénült igavonóért kárpótlás nem igényelhető.

23. §. A meghatározott időben nem fogantatott összeírást, el nem készített költség-előirányzatot és zárszámadást a főszolgabíró a mulasztók költségére a határidő lejártá után 8 nap alatt pótoltatni köteles.

24. §. A községi közúti utakon szükséges intézkedések megtevése végett a törvény 52. § a értelmében kijelölt egyen ez utvonalonon előforduló közlekedési akadályok elhárítása végett felelősség terhe alatt azonnal intézkedni, esetleg a főszolgabírónak jelentést tenni tartozik. Ha az intézkedésekre kijelölt előjáró elhalna, eltávoznék, vagy kötelességének teljesítésére képtelenné lenne, a képviselő-testület más előjárót kijelölni és a főszolgabírónak bejelenteni köteles. Mulasztás esetén a főszolgabíró a törvény 52-ik §-ának végbekezdése értelmében jár el. A főszolgabíró a beállott változást az újonnan kijelölt egyén megnevezésével az alispánnak 8 nap alatt bejelenteni köteles.

25. §. A főszolgabíró a törvény rendelkezéseivel képest az utak jó karban tartására és a közlekedési akadályok gyors elhárítására különös gondot viselni, s ott, hol a szükségesnek vélt intézkedések hatáskörét túlhaladják, felelőssége támogatását igénybe venni tartozik.

26. §. Ezen szabályrendelet jóváhagyás után azonnal érvénybe lép. Végrehajtásával a vármegye alispánja vagy helyettese bizatik meg.

Kelt Zempléni vármegye törvényhatósági bizottságának S. A.-Ujhelyben, 1893. évi szeptember 28-án tartott közgyűlésében.

Dókus Gyula, főjegyző.

T. Zempléni vármegye törvényhatósági bizottságának S. A.-Ujhelyben 1893. évi szeptember hó 28-án folytatott tartott közgyűléséből.

306/18224. sz. Olvastatott a nagyméltóságú m. kir. Belügyministernek 47193/93. sz. körrendelete, mely szerint Dr. Szilágyi Gyula és Dr. Neumann Zsigmond vegyészek a kémiai vizsgálatok végzésére a törvényhatóságoknak ajánlatnak.

A körrendeletben kifejtett közegészségügyi érdekek szempontjából a körrendelet a közönség tájékoztatása céljából a vármegye hivatalos lapjában közzétetni és a járási főszolgabírónak és megyei főorvosnának kiadatni határozottat.

K, m. f.

Jegyzette:
Horváth József,
tb. főjegyző.

Kiadta:
Dókus Gyula,
főjegyző.

Másolat.

47193/VI. 11. szám M. kir. Belügyminister. Körrendelet valamennyi törvényhatóságnak (Budapest fő- és székváros kivételével) Dr. Szilágyi Gyula műegyetemi magántanár, kir. keresk. és

törvényszéki vegyész (1. Budapest, VI. ker. Dalszínház-utca 10. sz.) és Dr. Neuman Zsigmond kir. keresk. és v. törvényszéki vegyész (1. Budapest, V. ker. Bálvány-utca 18. sz.) oly kérelemmel fordultak hozzám, hogy intézetüket a közegészségi és közigazgatási szempontból szükséges kémiai vizsgálatok végzésére a törvényhatóságoknak ajánlanám. A kérelmezők kérvénye és képesítése ügyében meghallgatván az országos közegészségi tanácsot, ennek az illetők által bemutatott okmányok és irodalmi termékek alapján hozzám felterjesztett szakvéleménye szerint a nevezettek mindegyike a kémiában alapos szakképzettséggel bírónak és a szóban forgó kémiai vizsgálatok megejtésére teljesen minősítettnek találtatván, tekintettel arra, hogy az eddigi egyetlen állami intézet, az orsz. vegyikísérleti állomás, tendőkkal amugy is nagyon el van halmozva, s mindaddig, míg a kísérleti állomások ügye esetleg másként rendezhető lesz, célszerűnek látszik az, hogy egyes megbízható egyének, a kik kellőleg felszerelt laboratóriummal rendelkeznek, mérsékelt díjak mellett a hatóságok részére közegészségi és közigazgatási célokra, valamint magánosok részére is kémiai vizsgálatokat végezzenek, mindezen okoknál fogva a fennebb nevezett két vegyészt is első folyamodású kémiai vizsgálatok végzésére a törvényhatóságok figyelmébe ajánlandónak találtam. Megjegyzem azonban hogy oly esetekben, ahol a kémiai tényálláson kívül orvosi véleményre is szükség van, az illetékes orvos véleménye nem mellőzhető. *)

Budapestben, 1893. aug. 9. Hieronymi, sk.

925/IV. sz. A s. a.-ujhelyi j. főszolgabírójától.

A ladmóczi sertésnyájából, folyó hó 15-én estve, egy darab 1 éves, kurta farku, szőke koca sertés elveszett.

S. A.-Ujhely 1893. október 21.

Barthos, főszolgabíró.

939/IV A s. a.-ujhelyi j. főszolgabírójától.

Körölvény.

Grosz Akos nagy-rozvági lakos azon bejelentésére, hogy folyó év október 17-én 1 darab öt éves, fekete szőrű, bélyegtelen, vágott farku kanca lova, 1 darab egy éves, herélt, fekete csikóval elveszett. A körözés elrendeltetik.

S. A.-Ujhely, 1893. okt. 25.

Br. Gaisler, szolgabíró

2936/r 93. sz. S. A.-Ujhely város r. hivatalától.

Pályázati hirdetés.

S. A.-Ujhely városánál egy rendőr altiszti állás 27 frt havi fizetéssel, 2-3 ft mellék járulékkal és négy rendőri állás 25 frt havi fizetéssel és megfelelő ruházattal lévén betöltendő, a pályázók felhívattak, hogy esetleges felvételük céljából okmányaikkal alulirotnál jelentkezzenek.

Feltételek és kellékek; katona viseltség, altiszti ranggal; irni olvasni tudás, magyar és tót nyelv bírása, 20-40 év közötti életkor és megfelelő egészséges testalkat.

S. A.-Ujhely, 1893. okt. 19.

1-2

Schmiedt Lajos,
rendőr-tanácsos.

5026/l. 93. A s. a.-ujhelyi j. főszolgabírójától.

Körölvény.

Móré János sáros-pataki lakosnál egy 4 éves rövid fekete farku és egy 2 éves sötét pej csikó gazdátlanul tartatik.

S. A.-Ujhely, 1893. október 26.

Urbán Ferenc, tb. főszolgabíró.

*) A díjtételek vármegyének közg. irattárában, ugyszintén a járási főszolgabírók irattárában, valamint szerkesztőségünkben is bármikor megtudhatók. Szerk.

Nyilt-tér. *)

Bükkhasáb tűzifát

nagyobb mennyiségben vesz készpénz fizetés mellett

ENGEL JÓZSEF,

Budapest VI. Vácikörut 33. hová az ajánlatok intézendők.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A szerkesztő postája.

Hogyha néha... Nagyon nehéz... c. humoros versek, eltekintve attól, hogy nagyon erőltetettek, rimeik tompa sága miatt sem váltak be. Isten haragja. — A végét dolgozza át csattanósabban talán úgy, hogy Bordás kövesse a halálba Verát. Így, amint most van, nagyon suta.

Felelős szerkesztő:

D O N G Ó G Y. G É Z A.

Kiadó-tulajdonos: Ehlert Gyula.

Első s.-a.-ujhelyi temetkezési vállalat
KELNER JÓZSEF fiánál S.-a.-Ujhelyben (fötér).

Ajánlja dusan felszerelt

ÉRCZ-KOPORSÓ RAKTÁRÁT

selyem-, atlasz-, tülle- stb. **szemfedeleit**, valamint **gyászruháit**, a szükséges hozzávalókkal nagyválasztékban és **jutányos áron**

a közlegő „Halottak napja“ alkalmából **diszes sirkoszoruit** felírásokkal vagy anélkül.

Elvállal teljes temetkezések rendezését osztályok szerint előnyös árakban.

Lajstromozott védjegy
 törvényileg védve

Védjegy.
 Tokaj város címere

A
TOKAJI COGNAC

tiszta borból készítve
 Csak akkor valódi, ha a védjegy az Etiketten, dugón és ólomkupán látható.

A
Tokaji Cognac

kapható minden nagyobb üzletben, gyógyszerárban, kávéházban és vendéglőben s. a. t.

A TOKAJI
COGNACGYÁRBÓL
 TOKAJ.

Minőségben felülmúlhatatlan.

Pályázati hirdetés

fenyőléczek szállítására.

A tarczali m. kir. vinczellériskola faiskolájának bekerítéséhez szükséges fenyő-léczeknek vagy e helyett esetleg megfelelő héjazott fenyő-rudaknak szállítására pályázatot hirdetek.

A szoban forgó kerítéshez összesen 4000 drb. 6 m. hosszú és circa 3/5 cm. átmetszetű vagy e helyett 16000 drb. 1 m. hosszú s ugyancsak fenti átmetszetű lécz vagy megfelelő fenyőrud szükséges.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy ajánlataikat 10% bánatpénzzel s mintákkal felszerelve f. évi november 15-ig nyujtsák be alantirt igazgatóságához.

A szállítást elnyerő a léczeket (esetleg rudakat) a megrendelés vételétől kéthét alatt szállítani köteles s egyben kötelezettséget vállal az iránt is, hogy feltétlenül csak hazai termelésű árut szállítand.

Kelt Tarczalon, 1893. évi október hó 13-án.

A m. k. vinczellériskola igazgatósága:

Kosinsky Viktor,
 igazgató.

2-2

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi csizmadia ipartársulat tulajdonát képező, az árucarnok mellett lévő ujonnan épült lak-, korcsma- es bolt helyiségei jövő 1894. évi április hó 24-étől bérbe adatik. A bérletek iránt előlegesen értekezhetni **Kulcsár Ferencz** társulati elnöknel S.-A.-Ujhelyben, Nagy-uj-utca 132. szám alatt.

1-2

Egy kevésbé használt mühlhauseni legujabb szerkezetű és minden szükséges kellékekkel gazdagon felszerelt

kötőgép

előnyös feltételek mellett jutányos áron eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál e lap kiadóhivatala.

1-3

Hirdetmény.

Méltóságos Gróf Andrassy Géza parnói uradalmának Vécse gazdaságában (vasuti állomás Terebes) **november hó 7-én délelőtt 10 órakor nyilvános árverésen el fog adatni:**

19 drb. magyar faju mustra ökor,
 22 drb. számeletti, részint berni, részint hollandi és keresztezések-ből származó üsző, mind t. v. simmenthali bikával üzekedve és
 48 drb. számeletti és mustra, hollandi és berni valamint keresztezések-ből származó tehén.

Vécse, 1893. október hó 28.

Az uradalmi igazgatóság.

212. SZ

Hirdetmény.

A t. cz. szállító közönség tisztelettel értesítettik, hogy az eperjes-bártfai vasut állomásain és személy kocsijaiban való kifüggesztésre hirdetések elfogadtatnak.

Bővebb értesítést levélbeli megkeresésre készséggel ad az

Eperjes-bártfai h. é. vasut r. t. üzletvezetősége Bártfán.

2-3

Az üzletvezető.

Tk. 1361./93. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-mihályi kir. járásbírósg mint tkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Palkovich Mihály végrehajtonak Klyucska Mihály, mint kiskoru Klyucska János gyámja végrehajtást szenvedők elleni 180 frt tőkekövetelés végrehajtási ügyében (a n.-mihályi kir. járásbírósg) területén lévő Bánócz községben fekvő a bánóci 33. sz. tjkvben A. I. 1-10. sor sz. alatt foglalt 3/32 urbéri birtokból Klyucska János kiskorut illető jutalékra az árverést 373 frt 35 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893-ik évi december hó 20. napján d. e. 9 órakor Bánócz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 37 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Mihályban, a kir. járásbírósg, mint tkkövi hatóságnál 1893. évi szeptember hó 5-ik napján.

Ferency, kir. aljbíró.

Eladó.

Áthelyezés folytán november hó 1-én eladás alá kerül 10 db. kitünő minőségű sveiczi tehén, 4 bornyu, 2 igasló, 2 szekér, 2 borona, 1 henger, 3 különféle rendszerű eke, 1 vető-gép, továbbá többféle gazdasági cikkek u. m. ásók, kapák, kasza, villa, gereblye s több e félek.

Közelebbi felvilágosítással szolgál a tulajdonos.

Krizsó Tamás,

kir. fogház felügyelő.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség nagybecsű tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását — bérbeadását avagy bérbevételét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetitem. Szives megkeresések alólírott-hoz küldendők.

Weinberger Manó

S.-A.-Ujhely, Korona u.

1707/I. 93. sz. Tokaj nagyközség előjáróságától.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumnak 1892. évi 57222. számú magas rendeletével Tokaj nagyközség részére engedélyezett közevetvám-szedési jog a képviselőtestületnek folyó évi 71. számú határozatával megállapított feltételek alapján Tokajban a városházánál f. évi október hó 31-ik napján d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen 1893. évi november hó 1-től kezdve 5 év és 2 óra bérbe fog adatni.

Kikiáltási ár az eddigi évi bérösszeg 1743 frt 20 kr, melynek 10% át tartoznak árverésre jelentkezők bánatpénz fejében az árverést fogantató küldöttség elnökének kezéhez letenni.

Az árverés megkezdéséig szabályszerű zárt ajánlatok is elfogadtatnak.

Az árverési, illetve bérleti feltételek Tokajban a városházánál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Tokajban, 1893. október hó 25.

Kudász Kálmán, **Banner Ignác,**
 jegyző. v. főbíró.

Egy okleveles erdőőr

harminczkilencz éves, magyar. német s tót nyelvben és írásban jártás, és az eddigi működéséről jó bizonyítványokkal rendelkezik, alkalmazást keres. Szolgálatba azonnal vagy újévtől lépher. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Tk. 3079. szám.

Felhívás.

A szerencsi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság felhívja mindazokat, kik Gróf Andrassy György monoki uradalmá felperesnek, Kerekes András monoki lakos ellen a monoki 191. számú tjkvben foglalt ingatlanokra 1868. évben folyamatban volt végrehajtási ügyében a letétben maradt 10 forintról kiállított takarékpénztári betéti könyvbe elhelyezett s jelenleg az időtöli kamatokkal 19 frt 60 kr-ra felszaporodott összeghez bármilyen jogot tartanak, hogy ez iránti igényeiket jelen felhívás közzétételétől számított három hó alatt, a 17898/878 I. M. számú rendelet értelmében a kir. járásbírósgnál, mint tkkvi hatóságnál bejelentésük, annak javukra leendő kiutalását, ahoz való igényük igazolása mellett, ugyanezen határidő alatt kérelmezzék. mert a felhívás sikertelen esetében, a letéti összeg és összes esedékes kamatainak a királyi államkincstár javára leendő bevételezése iránt fog intézkedés tétetni.

Kelt a szerencsi kir. jbiróság, mint tkkövi hatóságnál 1893. október hó 5-én.

Dr. Várady Sándor, kir. albró,

**A magyar általános kőszénbánya-részvény-társulat
Budapest, V., bálványutca 8**

ajánlja a t. c. gőzmalmoknak, szeszgyáraknak és egyéb iparvállalatoknak, valamint a gazdaközönségnek cséplőgép-tulajdonosoknak és háztartásoknak úgy gőzfejlesztésre mint kályhafutésrekitűnően alkalmas

**akna, koczka és darabos szenét
centeri, királdi stb. bányáiból**

legjutányosabb áron, egész kocsiakományokban, minden állomásra szállítva. 4-6

A már évek óta fennálló

Első zemplén-megyei honi bútortermek

Sátoralja-Ujhelyt, a főtéren

ajánlja a magas uraságoknak és a n. é. közönségnek, akik bútort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni, 5 teremben nagyszerűen berendezett

bútorgyári telepet

meglátogatni és a legcsekélyebb vásárlásnál is meggyőződést szerezni, hogy minden versenyt fölülmúló olcsó árak mellett szilárd gyártmányt korszerű, izléses kivitelben csakis

Sátoralja-Ujhelyben ilyenmü egyedül létező

BÚTORTERMEIMBEN

szereshetik be. Elsőrendű szakiparosaim közreműködésével azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nálam mindennemü kiténő **asztalos- és kárpitos-bútorok** valamint **fantasie- és dísz-bútor** s leg-elegánsabban teljesen felszerelt **urasági szalon-, boudoir, ebédlő- és fogadótermek** részére a most divatozó fanemekben és a **legújabb** alakban; nemkülönben **szalongszobák** különféle szövetekkel, díszesen kárpitozva, meglepő választékban és oly különböző **jutányos árak** mellett készletben találhatók, hogy bevásárlását mindenki **igényeinek megfelelően** teljes megelégedésére a **legolcsóbb gyári árba** szeresheti be.

Továbbá van szerencsém a nagyérdemü közönségnek b. tudomására hozni, hogy bútort vásárolni szándékozők kényelmére bolthelyiségem emeletén is f. év január hó 1-től

bútor-minta-termeket

tendeztem be, hol ugyanis ebédlő- és háló-szobák valamint szalonszobák és felállítva a csak gondolható legszebb kivitelben láthatók.

Számos látogatást és pártfogást kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Wilhelm Henrik.

A COGNAC-IPAR Részvény-Társaság
BUDAPESTI CZÉG
KORONA-COGNAC

gyárára és gyártmányaira vonatkozólag a következő igazolványt adta ki az

Országos m. kir. közp. vegy. kémiai és állomás.
(Földmívelésügyi m. kir. ministerium.)

Sz. 1437. Az orsz. m. kir. chemiai intézet és 1892. központi vegykerületi állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a **Cognac-Ipar részvénytársaság** cognacgyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készletből f. hó 21. napján hivatalosan vett (otféle) cognacminták mindegyike kifogástalan jó minőségűnek találtatott 1163/A Budapest, 1892. október hó 28-án.
Az igazgató-helyett:
Tóth s. k.

Kapható S.-a.-Ujhelyt Malártsilk György fűszer kereskedőnél.

Velejtén.

Grf. Andrássy Sándor tulajdonát képező zsidelylyel ellátott 14 mt. hosszú 3,30 széles 3 év előtt tölgyfából készült

disznó öl

eladó.

Ajánlok a t. cz. közönségnek babérkoszorukat, Tuba rózsa és más élő virágokkal díszítve, darabja 3 frttól—10 frtig: továbbá minden alkalomra való díszes és elegáns csokrokat drbja 2—10 forintig.

Megrendelhető bármikor

Moskovszky műkertésznél,

S.-A.-Ujhely N.-hid utca.

Sírkövekre feliratok vése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL
S.-A.-UJHELYT
Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.
MINDEN IDŐBEN
nagy választékban tartok s kívánatra felállítok
POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
GRANIT, SZIANIT
és homokkő sírkövet.

Sürgőnczim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a »Zemplén« gyorsajtóján.

Gépész állást keres.

Alulírott a ki Lónyay Gabor ur ömeltóságának deregnyői gazdaságában, mint önálló kezelő gépész 20 évig állandóan kifogástalanul működtem, 1894. évi január 1-től, — mert a mostani uraságom már külön gépészt nem tart — mint becsületes, megbízható és jó bizonyítványokkal rendelkező, nős, okl. gépész, új gépész állást keresek. Beszélék: magyarul és tótul. Megkeresések hozzám küldendők, ily cím alatt: Szász György okl. gépész Deregnyőn, posta Butka, Zemplén vm.

Garantirozottan fajtiszta

Ripária portalis szőlővesszők.

Megrendelhetők **Kosinsky Viktor** tarczali m. k. vincz. isk. igazgatónál.

Árak a 1000 db — csomagoltan és vasúthoz szállítva: 2-?

I-ső osztályu vesszők 22 frt;

II-od osztályu vesszők 16 frt;

III-ad osztályu vesszők 10 frt.